
shrIkRiShNakarNAmRitam

श्रीकृष्णकवचमृतम्

Document Information

Text title : kRiShNakarNAmRitam

File name : kkarna.itx

Category : vishhnu, krishna, vishnu

Location : doc_vishhnu

Author : Kavi Bilvamangala (Lilasuka)

Transliterated by : P. P. Narayanaswami (swami at math.mun.ca)

Proofread by : P. P. Narayanaswami (swami at math.mun.ca), PSA EASWARAN

Latest update : May 23, 2012

Send corrections to : sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

December 17, 2022

sanskritdocuments.org

श्रीऋषाकाण्डाभूतम्

॥ प्रथमाध्यासः ॥

चिन्तामणिर्जयति सोमगिरिर्गुरुर्मे

शिक्षागुरुश्च भगवान् शिषिपिञ्छमौलिः ।

यत्पादकल्पतरुपल्लवशेखरेषु

लीलास्वयंवररसं लभते जयश्रीः ॥ १.१ ॥

अस्ति स्वस्तरुणीकराग्रविगलत्कल्पप्रसूनाप्लुतं

वस्तुप्रस्तुतवेणुनादलडरीनिर्वाणानिव्याडुलम् ।

अस्तसस्तनिरुद्धनीविविलसद्गोपीसडस्रापृतं

डस्तन्यस्तनतापवर्गमभिलोदारं किशोराकृति ॥ १.२ ॥

यातुर्यैकनिधानसीमथपलाडपाडुगच्छटामन्दरे

लावण्याभूतवीचिलावितदृशं लक्ष्मीकटक्षामृतम् ।

कालिन्दीपुलिनाडुगाणप्रणयिनं कामावताराङ्गुरं

बालं नीलममी वयं मधुस्मिस्वाराज्यमाराधुमः ॥ १.३ ॥

अर्द्धोत्तंसविलासिकुन्तलभरं माधुर्यमग्नाननं

प्रोन्मीलन्नवयौवनं प्रविलसद्भ्रैणुप्रणामाभूतम् ।

आपीनस्तनकुण्डलाभिरभितो गोपीभिराराधितं

ज्योतिश्चेतसि नश्चकास्ति जगतामेकाभिरामाद्भुतम् ॥ १.४ ॥

मधुरतरस्मिताभूतविमुग्धमुष्णाम्बुरुडं

मदशिषिपिञ्छलाञ्छितमनोज्ञकथप्रथयम् ।

विषयविषामिषत्रसनगृध्रुषि येतसि मे

विपुलविलोचनं किमपि धाम यकास्ति चिरम् ॥ १.५ ॥

मुकुलायमाननयनाम्बुजं विभोर्भुरलीनिनादमकरन्दनिर्भरम् ।

मुकुलायमाणमुद्गाण्डमाण्डलं मुष्णपङ्कजं मनसि मे विजृम्भताम् ॥ १.६ ॥

कमनीयकिशोरमुग्धमूर्तेः कलवेणुक्वणितानन्दानन्दोः ।

मम वासि विजृम्भतां मुरारेर्मधुसिम्हाः कण्ठिकापि कापि कापि ॥ १.७ ॥

मदशिष्यैः शिष्याण्युविभूषणं मदनमन्थरमुग्धमुखांभुजम् ।

व्रजवधूनयनाञ्जनरञ्जितं विजयतां मम वाज्जयन्तुवितम् ॥ १.८ ॥

पल्लवारुणपाणिपङ्कजसङ्गिवेणुस्वरवाकुलं

कुल्लपाटलपाटलीपरिवादिपादसरोरुडम् ।

उल्लसन्मधुराधरद्युतिमञ्जरीसरसाननं

वल्लवीकुयकुम्भकुङ्कुमपङ्किलं प्रभुमाश्रये ॥ १.९ ॥

अपाङ्गरेष्वाभिरभङ्गुराभिरनङ्गलीलारसरञ्जिताभिः ।

अनुक्षणां वल्लवसुन्दरीभिरभ्यर्थमानं विभुमाश्रयामः ॥ १.१० ॥

दृष्टये मम दृष्टविभ्रमाणां दृष्टयं दृष्टविशाललोलनेत्रम् ।

तरुणां व्रजबालसुन्दरीणां तरलं किञ्चन धाम सन्निधत्ताम् ॥ १.११ ॥

निम्बिलभुवनलक्ष्मीनित्यलीलास्पदाभ्यां

कमलविपिनवीथीगर्वसर्वङ्गुषाभ्याम् ।

प्रणामदभयदानप्रौढगाढोद्धृताभ्यां

किमपि वडतु येतः कृष्णपादाभ्युजाभ्याम् ॥ १.१२ ॥

प्रणयपरिणताभ्यां प्राभववालम्बनाभ्यां

प्रतिपदललिताभ्यां प्रत्यङ्गं नूतनाभ्याम् ।

प्रतिमुद्गुरधिकाभ्यां प्रस्तुवल्लोचनभ्यां

प्रभवतु दृष्टये नः प्राणनाथः किशोरः ॥ १.१३ ॥

माधुर्यवारिधिमदान्धतरङ्गभङ्गीशङ्कारसंकलितशीतकिशोरवेषम् ।

आमन्दलासललिताननयन्द्रबिम्बमानन्दसम्पलवमनुपलवतां मनो मे ॥ १.१४ ॥

अव्याजमञ्जुलमुखाभ्युजमुग्धभावैरास्वाधमाननिजवेणुविनोदनादम् ।

आक्रीडतामरुणपादसरोरुडाभ्यामार्द्रं मदीयदृष्टये भुवनार्द्रमोजः ॥ १.१५ ॥

मणिनूपुरवाद्यालं वन्दे तन्मन्थरुणां विभोः ।

ललितानि यदीयानि लक्ष्माणि व्रजवीथिषु ॥ १.१६ ॥

मम येतसि स्फुरतु वल्लवीविभोर्मणिनूपुरप्रणयिमञ्जुशिञ्जितम् ।

कमलावनेयरकलिनन्दकन्यकाकललंसकण्ठकलकुञ्जितादृतम् ॥ १.१७ ॥

तरुणारुणकरुणामयविपुलायतनयनं
 कमलाकुचकलशीभरपुलकीकृतदृढयम् ।
 मुरलीरवतरलीकृतमुनिमानसनलिनं
 मम जेलति मद्येतसि मधुराधरममृतम् ॥ १.१८ ॥

आमुग्धमर्धनयनाम्बुजयुग्म्यमान-
 उर्षाकुलप्रजवधूमधुराननेन्दोः ।
 आरब्धवेणुरवमादिकिशोरमूर्ते-
 राविर्भवन्ति मम येतसि केऽपि भावाः ॥ १.१९ ॥

कलकवणितकङ्कणं करनिरुद्धपीताम्बरं
 क्मप्रसृतकुन्तलं कलितपर्लभूषं विभोः ।
 पुनः प्रसृतिथापलं प्रणयिनीभुजायन्त्रितं
 मम स्फुरतु मानसे मदनकेलिशयोत्थितम् ॥ १.२० ॥

स्तोकस्तोकनिरुध्यमानमृदुलप्रस्यन्दिमन्दिस्मितं
 प्रेमोद्भेदनिर्गलप्रसुमरप्रव्यक्तरोमोद्गमम् ।
 श्रोतृश्रोत्रमनोहरप्रजवधूलीलामिथो जल्पितं
 मिथ्यास्वापमुपास्मडे भगवतः कीडानिमीलदृशः ॥ १.२१ ॥

विचित्रपत्राङ्कुरशालिबालास्तनान्तरं मौनिमनोऽन्तरं वा ।
 अपास्य वृन्दावनपादपास्यमुपास्यमन्यन्न विलोकयामः ॥ १.२२ ॥

सार्धं समुद्भैरमृतायमानैराध्यायमानैर्भुरलीनिनादैः ।
 मूर्धाभिषिक्तं मधुराकृतीनां बालं कदा नाम विलोकयिष्ये ॥ १.२३ ॥

शिशिरीकुरुते कदा नु नः शिभिपिञ्छाभरणश्शिशुर्दृशोः ।
 युगलं विगलन्मधुद्रवस्मितमुद्रामृदुना मुजेन्दुना ॥ १.२४ ॥

कारुण्यकर्बुरकटाक्षनिरीक्षणो न तारुण्यसंवलितशैशववैभवेन ।
 आपुष्पराता भुवनमद्भुतविभ्रमेषु श्रीकृष्णायन्द्र शिशिरीकुरु लोचनं मे ॥ १.२५ ॥

कदा वा कालिन्दीकुवलयदलश्यामलतराः
 कटाक्षा लक्ष्यन्ते किमपि करुणावीचिनिशिताः ।
 कदा वा कन्दर्पप्रतिभटजटायन्द्रशिशिराः
 किमप्यन्तस्तोषं ददति मुरलीकेलिननदाः ॥ १.२६ ॥

अधीरमालोकितमार्द्रजल्पितं गतं यं गंभीरविलासमन्थरम् ।
 अमन्दमालिङ्गितमाकुलोन्मदस्मितं यं ते नाथ वदन्ति गोपिकाः ॥ १.२७ ॥
 अस्तोकस्मितभरमायतायताक्षं निःशेषस्तनमृदितं व्रजाङ्गनाभिः ।
 निस्सीमस्तभकितनीलकान्तिधारं दृश्यासं त्रिभुवनसुन्दरं मडस्ते ॥ १.२८ ॥
 मधि प्रसादं मधुरैः कटाक्षैर्वशीनिनादानुयरैर्विधेहि ।
 त्वयि प्रसन्ने किमिडापरैर्नस्त्वय्यप्रसन्ने किमिडापरैः ॥ १.२९ ॥
 निबद्धमुग्धाञ्जलिरेष याये नीरन्ध्रैःन्योन्नतमुक्तकण्ठम् ।
 द्याम्बुधे देव भवत्कटाक्षदाक्षिण्यलेशेन सकृन्निषिञ्च्य ॥ १.३० ॥
 पिञ्छावतंसरथनोयितकेशपाशे पीनस्तनीनयनपङ्कजपूजनीये ।
 यन्द्रारविन्दविजयोद्यतवक्त्रभिम्बे यापत्यमेति नयनं तव शैशवे नः ॥ १.३१ ॥
 त्वच्छैशवं त्रिभुवनाद्भुतमित्यवैमि यथ्यापलं यं मम वागविवाद्यगम्यम् ।
 तत् किं करोमि विरञ्जमुरलीविलासमुग्धं मुष्णाम्बुजमुदीक्षितुमीक्षणाभ्याम् ॥ १.३२ ॥
 पर्यायितामृतरसानि पदार्थभङ्गीङ्गलूनि वल्गितविशालविलोचनानानि ।
 भाल्याधिकानि मदवल्गवभावितानि भावे लुठन्ति सुदृशां तव जल्पितानि ॥ १.३३ ॥
 पुनः प्रसन्नेन मुष्णैःतेजसा पुरोऽवतीर्णस्य कृपाम्बुधुः ।
 तदेव लीलामुरलीरवामृतं समाधिविधाय कदा नु मे भवेत् ॥ १.३४ ॥
 भावेन मुग्धयपलेन विलोकनेन मन्मानसे किमपि यापलमुद्गन्तम् ।
 लोलेन लोचनरसायनमीक्षणेन लीलाकिशोरमुपगूढितुमुत्सुकोऽस्मि ॥ १.३५ ॥
 अधीरभिम्बाधरविभ्रमेण उर्षाद्र्वेणुस्वरसम्पदा य ।
 अनेन केनापि मनोडरेण डा उन्त डा उन्त मनो धुनोति ॥ १.३६ ॥
 यावन्न मे निम्बिलमर्मदृढाभिघातनिस्सन्धिबन्धनमुद्वेत्यसवोपतापः ।
 तावद्विभो भवतु तावकवक्त्रयन्द्रयन्द्रातपद्विगुणित्वा मम शित्तधारा ॥ १.३७ ॥
 यावन्न मे नरदशा दशमी दृशोऽपि रन्म्राद्वेति तिमिरीकृतसर्वभावा ।
 लावण्यकेलिभवनं तव तावदेतु लक्ष्म्याः समुत्कवणितवेणुमुष्णैःकुम्भम् ॥ १.३८ ॥
 आलोललोचनविलोकितकेलिधारानीराजिताग्रसरणेः करुणाम्बुराशेः ।
 आर्द्राणि वेणुनिन्दैः प्रतिनादपूरैराकर्णायामि मणिनूपुरशिञ्जितानि ॥ १.३९ ॥
 उे देव उे दयित उे जगदेकबन्धो उे कृष्ण उे थपल उे करुणैकसिन्धो ।
 उे नाथ उे रमण उे नयनाभिराम डा डा कदा नु भवितासि पदं दृशोर्मे ॥ १.४० ॥

अभून्यधन्यानि दिनान्तराणि उरे त्वदालोकनमन्तरेण ।
 अनायधन्धो करुणैकसिन्धो डा उन्त डा उन्त कथं नयामि ॥ १.४१ ॥
 किमिव शृणुमः कस्य भूमः कथं कृतमाशया
 कथयत कथां धन्यामन्यामडो लुट्येशयः ।
 मधुरमधुरस्मेराकारे मनोनयनोत्सवे
 कृपणकृपणा कृषणे तृषणा शिरं अत लम्बते ॥ १.४२ ॥
 आभ्यां विलोयनाभ्यामम्बुजदलललितलोयनं बालम् ।
 द्वाभ्यामपि परिरब्धुं दूरे मम उन्त दैवसमाग्री ॥ १.४३ ॥
 अश्रान्तस्मितमरुणारुणधरोष्ठं उर्षाद्र्द्विगुणमनोज्ञवेणुगीतम् ।
 विभ्राभ्यद्विपुलविलोयनार्धमुग्धं वीक्षिष्ये तव वदनाम्बुजं कदा नु ॥ १.४४ ॥
 लीलायताभ्यां रसशीतलाभ्यां नीलारुणाल्यां नयनाम्बुजाभ्याम् ।
 आलोकयेदद्भुतविभ्रमाभ्यां बालः कदा कारुणिकः किशोरः ॥ १.४५ ॥
 अडुलशिङ्गुरभारं अद्भुपिञ्छावतंसं थपलथपलनेत्रं थारुभिम्बाधरोष्ठम् ।
 मधुरमृदुलडासं मन्थरोदारलीलं मृगयति नयनं मे मुग्धवेषं मुरारेः ॥ १.४६ ॥
 अडुलजलदृच्छायायोरे विलासभरालसं
 मदशिभिशिष्पालीलोत्तंसं मनोज्ञमुष्णाम्बुजम् ।
 कमपि कमलापाङ्गोदग्रप्रपन्नजगज्जितं
 मधुरिमपरीपाकोद्रेकं वयं मृगयामहे ॥ १.४७ ॥
 परामृश्यं दूरे परिषदि मुनीनां प्रजवधू-
 दृशां दृश्यं शश्वत् त्रिभुवनमनोडारिवपुषम् ।
 अनामृश्यं वायामनिदमुद्यानामपि कदा
 दरीदृश्ये देव दददलितनीलोत्पलनिभम् ॥ १.४८ ॥
 लीलाननाम्बुजमधीरमुदीक्षमाणं
 नर्माणि वेणुविवरेषु निवेशयन्तम् ।
 ओलायमाननयनं नयनाभिरामं
 देवं कदा नु दयितं व्यतिलोकयिष्ये ॥ १.४९ ॥
 लग्नं मुहुर्मनसि लम्पटसम्प्रदायि-
 लेभाविलेभनरसज्ञमनोज्ञावेषम् ।

लज्जन्मृदुस्मितमधुरनपिताधरांशु-
राकेन्दुलालितमुपेन्दुमुकुन्दबाल्यम् ॥ १.५० ॥

अलिमकरकरनिकरमृदुमृदितलक्ष्मी-
सरसतरसरसिरुडसदृशदृशि देवे ।
प्रजयुवतिरतिकललविजयिनिजलीला-
मदमृदितवदनशशिमधुरिमणि लीये ॥ १.५१ ॥

करकमलदलदलितललिततरवंशी
कलनिनदगलदमृतघनसरसि देवे ।
सडजरसभरभरितदरडसितवीथी-
सततवडदधरमणिमधुरिमणि लीये ॥ १.५२ ॥

कुसुमशरशरसमरकुपितमदगोपी-
कुचकलशधुसृणारसलसदुरसि देवे ।
मदलुलितमृदुलसितमुषितशशिशोभा-
मुदुरधिकमुभकमलमधुरिमणि लीये ॥ १.५३ ॥

आनम्रामसितलुवोरुपयितामक्षीणपक्षमाङ्कुरे-
ध्वालोलामनुरागिणोर्नयनयोराङ्ग मृदौ जल्पिते ।
आताम्रामधराभूते मदकलामभ्वानवंशीरवे-
ध्वाशास्ते मम लोचनं प्रजशिशोर्मूर्ति जगन्मोहिनीम् ॥ १.५४ ॥

तत्कैशोरं तथ्य वकुत्रारविन्दं तत्कारुण्यं ते य लीलाकटाक्षाः ।
तत्सौन्दर्यं सा य मन्दस्मितश्रीः सत्यं सत्यं दुर्लभं दैवतेषु ॥ १.५५ ॥

विश्वोपप्लवशमनैकबद्धदीक्षं विश्वासस्तवडितयेतसां जनानाम् ।
पश्यामः प्रतिनवकान्तिकन्दलार्द्रं पश्यामः पथि पथि शैशवं मुरारेः ॥ १.५६ ॥

मौलिश्चन्द्रकभूषणा मरकतस्तम्भाभिरामं वपु-
र्वकुत्रं चित्रविमुग्धलासमधुरं बाले विलोले दृशौ ।
वायशशैशवशीतलामदगजश्याघ्या विलासस्थिति-
र्मन्दं मन्दमये क अेष मथुरावीथीमितो गाडते ॥ १.५७ ॥

पादौ पादविनिर्जिताम्बुजवनौ पद्मालयालङ्कृतौ
पाणी वेणुविनोदनप्रणयिनौ पर्यन्तशिल्पश्रियौ ।
आलू दौडदभाजनं मृगदृशां माधुर्यधारा गिरो

वक्त्रं वाग्विभवातिलङ्घितमडो बालं किमेतन्मडः ॥ १.५८ ॥

बर्हं नाम विभूषणं बडुमतं वेषाय शेषैरलं
वक्त्रं द्वित्रिविशेषकान्तिलडरीविन्यासधन्याधरम् ।
शीलैरल्पधियामगम्यविभवैः शृङ्गारभङ्गीमयं
चित्रं चित्रमडो विचित्रमडो चित्रं विचित्रं मडः ॥ ११.५८ ॥

अत्रे समग्रयति कामपि डेलिलक्ष्मी-
मन्यासु दिक्ष्वपि विलोचनमेव साक्षी ।
डा उन्त उस्तपथदूरमडो किमेत-
दासीत् किशोरमयमम्ब जगत्त्रयं मे ॥ १.६० ॥

चिकुरं बडुलं विरलं भ्रमरं मृदुलं वयनं विपुलं नयनम् ।
अधरं मधुरं वदनं ललितं थपलं थरितन्तु कदाऽनुभवे ॥ १.६१ ॥

परिपालय नः कृपालयेत्यसकृज्जल्पितमात्मबान्धवः ।
मुरलीमृदुलस्वनान्तरे विभुराकर्णयिता कदा नु नः ॥ १.६२ ॥

कदा नु कस्यां नु विपदशायां कैशोरगन्धिः करुणाम्बुधिर्नः ।
विलोचनारभ्यां विपुलायतारभ्यां व्यालोकयिष्यन् विषयीकरोति ॥ १.६३ ॥

मधुरमधरभिम्बे मञ्जुलं मन्दडासे शिशिरममृतवाक्ये शीतलं दृष्टिपाते ।
विपुलमरुणनेत्रे विश्रुतं वेणुनादे मरकतमणिनीलं बालमालोक्ये नु ॥ १.६४ ॥

माधुर्यादपि मधुरं मन्मथतातस्य किमपि कैशोरम् ।
थापल्यादपि थपलं येतो मम डरति उन्त किं कुर्मः ॥ १.६५ ॥

वक्षःस्थले य विपुलं नयनोत्पले य मन्दस्मिते य मृदुलं मदजल्पिते य ।
भिम्बाधरे य मधुरं मुरलीरवे य बालं विलासनिधिमाकलये कदा नु ॥ १.६६ ॥

आर्द्रवलोडितदयापरिशङ्कनेत्रमाविष्टतस्मितसुधामधुराधरोष्ठम् ।
आद्यं पुमांसमवतंसितबर्हिर्बर्हिमालोकयन्ति कृतिनः कृतपुण्यपुञ्जः ॥ १.६७ ॥

मारः स्वयं नु मधुरद्युतिमण्डलं नु माधुर्यमेव नु मनोनयनामृतं नु ।
वाणीमृज नु मम ज्वितवल्लभो नु बालोऽयमभ्युदयते मम लोचनार्थ ॥ १.६८ ॥

बालोऽयमालोविलोचनेन वक्त्रेण चित्रीकृतदृज्जुभेन ।
वेषेण धोषोश्चितभूषणेन मुग्धेन दुग्धे नयनोत्सुकं नः ॥ १.६९ ॥

आन्दोलिताग्रभुजमाकुलनेत्रलीलमार्द्रस्मितार्द्रवदनाम्बुजयन्द्रभिम्बम् ।

शिञ्जानभूषणशतं शिषिपिञ्जमौलिं शीतं विलोचनरसायनमभ्युपैति ॥ १.७० ॥

पशुपालपालपरिषद्विभूषणं शिशुरेष शीतलविलोललोचनः ।

मृदुलस्मितार्द्रवदनेन्दुसम्पदा मद्यन्मदीयलुदयं विगाढते ॥ १.७१ ॥

var De's version has additional verse. Numbers are not changed wi De's.

किमिदमधरवीथीकुम्भवंशीनिनादं किरति नयनयोर्नः कामपि प्रेमधाराम् ।

तद्विदमभरवीथीदुर्लभं वल्लभं नः त्रिभुवनकमनीयं दैवतं ज्वितं

थ ॥ १.७२ ॥

var

तद्विदमुपनतं तमालनीलं तरलविलोचनतारकाभिरामम् ।

मुदितमुदितवक्त्रयन्द्भिम्भं मुभरितवेणुविलासज्वितं मे ॥ १.७२ ॥

थापल्यसीम यपलानुभवैकसीम यातुर्यसीम यतुराननशिल्पसीम ।

सौरभ्यसीम सकलाद्भुतकेलिसीम सौभाग्यसीम तद्विदं व्रजभाग्यसीम ॥ १.७३ ॥

माधुर्येण द्विगुणशिशिरं वक्त्रयन्द् वलन्ती

वंशीवीथीविगलदमृतस्रोतसा सेययन्ती ।

मद्भाषीनां विडरणपदं मत्तसौभाग्यभाजं

मत्पुण्यानां परिणतिरडो नेत्रयोस्सन्निधते ॥ १.७४ ॥

तेजसेऽस्तु नमो धेनुपालिने लोकपालिने ।

राधापयोधरोत्सङ्गशायिने शेषशायिने ॥ १.७५ ॥

धेनुपालदयितास्तनस्थलीधन्यकुङ्कुमसनाथकान्तये ।

वेणुगीतगतिमूलवेधसे तेजसे तद्विदमो नमो नमः ॥ १.७६ ॥

मृदुकवणन्नूपुरमन्थरेण बालेन पादाम्बुजपल्लवेन ।

अनुकवणन्मञ्जुलवेणुगीतमायाति मे ज्वितमात्तकेलि ॥ १.७७ ॥

सोऽयं विलासमुरलीनिनदामृतेन सिञ्च्यन्नुदञ्चितमिदं मम कर्णयुग्मम् ।

आयाति मे नयनबन्धुरनन्यबन्धुरानन्दकन्दलितकेलिकटाक्षलक्ष्यः ॥ १.७८ ॥

दूराद्विलोकयति वारणभेलगामी धाराकटाक्षभरितेन विलोचनेन ।

आरादुपैति लुदयङ्गमवेणुनादवेणीदुधेन दशनावरणेन देवः ॥ १.७९ ॥

त्रिभुवनसरसाभ्यां दीप्तभूषापदाभ्यां

दृशि दृशि शिशिराभ्यां द्रियलीलाडुलाभ्याम् ।

अशरणाशरणाभ्यामद्भुताभ्यां पदाभ्या-
मयमयमनुकूलद्वेषुरायाति देवः ॥ १.८० ॥

सोऽयं मुनीन्द्रजनमानसतापहारी सोऽयं मद्भ्रजवधूवसनापहारी ।
सोऽयं तृतीयभुवनेश्वरदर्पहारी सोऽयं मदीयलृष्टयाम्बुरुडापहारी ॥ १.८१ ॥

सर्वज्ञात्वे य मौग्ध्ये य सार्वभौममिदं मम ।
निर्विशन्नयनं तेजो निर्वाणपदमश्नुते ॥ १.८२ ॥

पुष्पानमेतत्पुनरुक्तशोभमुष्णोतरांशोरुध्यान्मुपेन्दोः ।
तृष्णाम्बुराशिं द्विगुणीकरोति कृष्णाढ्यं किञ्चन ज्वितं मे ॥ १.८३ ॥

तदेतदाताम्रविलोचनश्रीसम्भाविताशेषविनम्रवर्गम् ।
मुहुर्भुरारेर्भधुराधरोष्ठं मुष्णाम्बुजं युष्मति मानसं मे ॥ १.८४ ॥

करौ शरदुदञ्चिताम्बुजविलासशिक्षागुडु
पदौ विभुधपादपप्रथमपल्लवोल्लङ्घिनौ ।
दृशौ दलितदुर्मदत्रिभुवनोपमानश्रियौ
विलोक्य सुविलोचनमृतमलो मउच्छैशवम् ॥ १.८५ ॥

आश्विनानमलन्यलन्यलनि साकारान् विदारकमा-
नारुन्धानमरुन्धतीलृष्टयमथार्द्रस्मितास्यश्रिया ।
आत-वानमनन्यजन्मनयनश्लाघ्यामनर्ध्या दशा-
मानन्दं प्रजसुन्दरीस्तनतटीसाम्राज्यमाज्जृम्भते ॥ १.८६ ॥

समुच्छ्वसितयौवनं तरलशैशवालङ्कृतं
मदच्छुरितलोचनं मदनमुग्धडासाभृतम् ।
प्रतिक्षाणविलोकनं प्राणयपीतवंशीमुषं
जगत्त्रयविमोहनं जयति मामकं ज्वितम् ॥ १.८७ ॥

चित्रं तदेतत्त्रयारविन्दं चित्रं तदेतन्नयनारविन्दम् ।
चित्रं तदेतद्भदनारविन्दं चित्रं तदेतत्पुनरम्भ चित्रम् ॥ १.८८ ॥

अभिलभुवनैकभूषमधिभूषितजलधिदुडितुडुडुम्भम् ।
प्रजयुवतीडारवल्लीमरकतनायकमडामणिं वन्दे ॥ १.८९ ॥

कान्ताक्यग्रडणविग्रडभद्रलक्ष्मीपार्डाङ्गरागरसरञ्जितमञ्जुलश्रीः ।
गाण्डस्थलीमुकुन्दमार्डलभेलमानघर्माङ्कुरं किमपि भेलति कृष्णतेजः ॥ १.९० ॥

मधुरं मधुरं वपुस्त्व विभोर्मधुरं मधुरं वदनं मधुरम् ।

मधुगान्धि मृदुस्मितमेतदुखो मधुरं मधुरं मधुरं मधुरम् ॥ १.८१ ॥

शुङ्गारसरससर्वस्वं शिषिपिञ्जविभूषणम् ।

अङ्गीकृतनराकारमाश्रये भुवनाश्रयम् ॥ १.८२ ॥

नाद्यापि पश्यति कदाचन दर्शनेन चित्तेन योपनिषदा सुदृशां सदस्रम् ।

स त्वं चिरं नयनयोरनयोः पदव्यां स्वामिन् कथा नु कृपया मम सन्निधत्से ॥ १.८३ ॥

उद्यं कान्तिः केशव त्वन्मुनेन्दोः कोऽयं वेषः कोऽपि वायामभूमिः ।

सेयं सोऽयं स्वादुता मञ्जुलश्रीः भूयो भूयो भूयशस्तां नमामि ॥ १.८४ ॥

वदनेन्दुविनिर्जितशशाशी दशधा देव पदं प्रपद्यते ।

अधिकां श्रियमश्नुतेतरां तव कारुण्यविजृम्भितं क्रियत् ॥ १.८५ ॥

तत्त्वन्मुभं कथमिवाञ्जसमानकक्षं वाऽभाधुरीभङ्गुलपर्वकलासमृद्धम् ।

तत् किं भ्रुवे क्रिमपरं भुवनैककान्तं यस्य त्वदाननसमा सुषमा सदा स्यात् ॥ १.८६ ॥

शुश्रूषसे यद्वि वयः शृणु मामकीनं पूर्वैरपूर्वकविभिर्न कटाक्षितं यत् ।

नीराजनकमधुरं भवदाननेन्दोः निर्व्याजमर्हति चिराया शशिप्रदीपः ॥ १.८७ ॥

अप्येवनिर्वाणरसप्रवाहैर्विष्णुताशेषरसान्तराणि ।

अयन्त्रितोद्धान्तसुधार्षवानि जयन्ति शीतानि तव स्मितानि ॥ १.८८ ॥

कामं सन्तु सदस्रशः कतिपये स्वारस्यधौरेयकाः

कामं वा कमनीयतापरिणतिस्वाराज्यबद्धप्रताः ।

तैर्नैवं विवदामडे न च वयं देव प्रियं भ्रूमडे

यत्सत्यं रमणीयतापरिणतिस्त्वय्येव पारंगता ॥ १.८९ ॥

मन्दारमूले मदनान्भिरामं भिम्बाधरापूरितवेषुनादम् ।

गोगोपगोपीजनमध्यसंस्थं गोपं भजे गोकुलपूर्णाचन्द्रम् ॥ १.९० ॥

गलद्ग्रीडा लोला मदनवनिता गोपवनिता

मधुस्ङ्गीतं गीतं किमपि मधुरा यापलधुरा ।

समुज्जृम्भा गुम्फा मधुरिमगिरां मादृशागिरां

त्वयि स्थाने जाते दधति यपलं जन्म य कृलम् ॥ १.९०१ ॥

भुवनं भवनं विलासिनी श्रीस्तनयस्तामरसासनः स्मरश्च ।

परियारपरम्पराः सुरेन्द्रास्तदपि त्वय्यरितं विभो विचित्रम् ॥ १.९०२ ॥

देवस्त्रिलोकसौभाग्यकस्तूरीतिलकाङ्कुरः ।

शुभ्याद् व्रजाङ्गनानङ्गकेलीललितविभ्रमः ॥ १.१०३ ॥

प्रेमदं य मे कामदं य मे वेदनं य मे वैभवं य मे ।

शुवनं य मे श्रुवितं य मे दैवतं य मे देव नापरम् ॥ १.१०४ ॥

माधुर्येण विजृम्भन्तां वायो नस्तव वैभवे ।

यापल्येन विवर्धन्तां चिन्ता नस्तव शैशवे ॥ १.१०५ ॥

यानि त्वस्थरितामृतानि रसनालेख्यानि धन्यात्मनां

ये वा यापलशैशवव्यतिकरा राधापराधोन्मुखाः ।

या वा भावितवेणुगीतगतयो लीलामुष्णाम्भोरुडे

धारावाहिकया वलन्तु लृष्टये तान्येव तान्येव मे ॥ १.१०६ ॥

भक्तिस्त्वयि स्थिरतरा भगवन् यद्वि स्या-

दैवेन नः क्वलितदिव्यकिशोरवेषे ।

मुक्तिः स्वयं मुकुलिताञ्जलि सेवतेऽस्मान्

धर्मार्थकामगतयः समयप्रतीक्षाः ॥ १.१०७ ॥

जय जय जय देव देव देव त्रिभुवनमङ्गलदिव्यनामधेय ।

जय जय जय बालकृष्णदेव श्रवणमनोनयनामृतावतार ॥ १.१०८ ॥

तुभ्यं निर्भरलर्षवर्षविवशावेशस्कृटाविर्भवद्-

भूयश्चापलभूषितेषु सुकृतां भावेषु निर्भासते ।

श्रीमद्रोकुलमण्डनाय मडते वायां विदूरस्कृटन्-

माधुर्यैकरसार्णवाय मडसे कस्मै चिदस्मै नमः ॥ १.१०९ ॥

शशानदेवयरणाभरणेन नीवीदामोदरस्थिरयशः स्तभकोद्गमेन ।

लीलाशुकेन रचितं तव देव कृष्णकण्ठाभूतं वलतु कल्पशतान्तरेऽपि ॥ १.११० ॥

var De's book has additional two verses

धन्यानां सरसानुलापसरणीशौरभ्यमभ्यस्यतां

कर्णानां विवरेषु कामपि सुधावृष्टिं दृढानं मुहुः ।

वन्यानां सुदृशां मनोनयनयोर्मग्नस्य देवस्य नः

कर्णानां वयसां विजृम्भितमडो कृष्णस्य कर्णाभूतम् ॥ १.१११ ॥

अनुग्रहद्विगुणविशाललोचनैरनुस्मरन् मृदुमुरलीरवामृतैः ।

यतो यतः प्रसरति मे विलोचनं ततस्ततः स्फुरतु तवैव वैभवम् ॥ १.११२ ॥

var

॥ इति श्रीकृष्णकण्ठमृते प्रथमाश्वासः समाप्तः ॥

॥ द्वितीयाश्वासः ॥

अभिनवनवनीतस्निग्धमापीतदुग्धं
 दधिदण्डपरिद्विग्धं मुग्धमङ्गं मुरारेः ।
 दृशतु भुवनकृच्छ्रच्छेदि तापिञ्छगुच्छ-
 श्रवि नवशिषिपिञ्छा लाञ्छितं वाञ्छितं नः ॥ २.१ ॥

यां दृष्ट्वा यमुनां पिपासुरनिशं व्यूढो गवां गाढते
 विद्युत्त्वानिति नीलकण्ठनिवडो यां द्रष्टुमुत्कण्ठते ।
 उत्तंसाय तमालपल्लवमिति छिन्दन्ति यां गोपिकाः
 कन्तिः कालियशासनस्थ वपुषः सा पावनी पातु नः ॥ २.२ ॥

देवः पायात्पयसि विमले यामुने मञ्जतीनां
 यायन्तीनामनुनयपदैर्व्य्यिताभ्यंशुकानि ।
 लज्जालोलैरलसविलसैरुन्मिषत्यञ्जभासै-
 र्गोपस्त्रीणां नयनकुसुमैरर्थितः केशवो नः ॥ २.३ ॥

मातर्नातःपरमनुश्चितं यत्प्रलानां पुरस्ता-
 दस्ताशङ्कं जठरपिठरीपूर्ये नर्तितासि ।
 तत्क्षन्तव्यं सडजसरले वत्सले वाणि कुर्यां
 प्रायश्चित्तं गुणगणनया गोपवेषस्य विष्णोः ॥ २.४ ॥

अङ्गुल्यग्रैररुणकिरणैर्मुक्तसंरुद्धरन्त्रं
 वारं वारं वदनमरुता वेणुमापूरयन्तम् ।
 व्यत्यस्ताङ्घ्रिं विकथकमलश्यायविस्तारनेत्रं
 वन्दे वृन्दावनसुथरितं नन्दगोपालसूनुम् ॥ २.५ ॥

मन्दं मन्दं मधुरनिन्दैर्वेणुमापूरयन्तं
 वृन्दं वृन्दावनभुवि गवां थारयन्तं थरन्तम् ।

छन्दोभागे शतमभमुभध्वंसिनां दानवानां
 छन्तारं तं कथय रसने गोपकन्याभुज्जगम् ॥ २.६ ॥

वेणीमूले विरचितधनश्यामपिञ्छावयूडो
 विद्युल्लेभावलयित षव स्निग्धपीताम्बरेण ।
 मामालिङ्गन्मरकतमणिस्तम्भगंभीरबाहुः
 स्वप्ने दृष्टस्तरुणतुलसीभूषणो नीलमेघः ॥ २.७ ॥

कृष्णो हृत्वा वसननिययं कूलकुञ्जाधिद्वेदे
 मुग्धा काञ्चिन्मुद्गुरनुनयैः किं न्विति व्याडरन्ती ।
 सभ्रूभङ्गं सदरुसितं सत्रपं सानुरागं
 छायाशौरेः करतलगताचम्बराण्ययायकर्ष ॥ २.८ ॥

अपि जनुषि परस्मिन्नात्तपुण्यो भवेयं
 तटभुवि यमुनायास्तादृशो वंशनालः ।
 अनुभवति य अेषः श्रीमदाभीरसूनो-
 रधरमणिसमीपन्यासधन्यामवस्थाम् ॥ २.९ ॥

अयि परिश्विनु येतः प्रातरम्भोजनेत्रं
 कबरकलितयञ्चत्पिञ्छदामाभिरामम् ।
 वलभिट्टुपलनीलं वल्लवीभागधेयं
 निम्बिलनिगामवल्लीमूलकन्टं मुकुन्दम् ॥ २.१० ॥

अयि मुरलि मुकुन्दस्मेरवक्त्रारविन्द-
 श्वसनमधुरसङ्गे त्वां प्रणाम्याद्ये याये ।
 अधरमणिसमीपं प्राप्तवत्यां भवत्यां
 कथय रडसि कर्णे मद्दशां नन्दसूनोः ॥ २.११ ॥

सजलजलदनीलं वल्लवीकिलिलोलं
 श्रितसुरतरुमूलं विद्युदुल्लासियेलम् ।
 सुररिपुकुलकालं सन्मनोभिम्बलीलं
 नतसुरमुनिजालं नौमि गोपालबालम् ॥ २.१२ ॥

अधरभिम्बविडम्बितविद्रुमं मधुरवेणुनिनाद्विनोदिनम् ।
 कमलकोमलकम्रमुभाम्बुजं कमपि गोपकुमारमुपास्महे ॥ २.१३ ॥

अधरे विनिवेश्य वंशनालं विवराण्यस्य सलीलमङ्गुलीभिः ।

मुद्गुरन्तरयन्मुद्गुर्विवर्णन् मधुरं गायति माधवो वनान्ते ॥ २.१४ ॥

वदने नवनीतगन्धवाहं वयने तस्करयातुरीधुरीणाम् ।

नयने कुडनाश्रुमाश्रयेथाश्ररणे कोमलताण्डवं कुमारम् ॥ २.१५ ॥

अमुनाभिलगोपगोपनार्थं यमुनारोधसि नन्दनन्दनेन ।

धमुना वनसम्भवः पपे नः किमु नासौ शरणाधिनां शरण्यः ॥ २.१६ ॥

जगदादरणीयजगरभावं जलजापत्यवयोविचारगम्यम् ।

तनुतां तनुतां शिवेतराणां सुरनाथोपलसुन्दरं मखो नः ॥ २.१७ ॥

या शेषरे श्रुतिगिरिं लुट्टि योगभाजां पादाम्बुजे य सुलभा प्रजसुन्दरीणाम् ।

सा काऽपि सर्वजगतामभिरामसीमा कामाय नो भवतु गोपकिशोरमूर्तिः ॥ २.१८ ॥

अत्यन्तबालमतसीकुसुमप्रकाशं दिग्वाससं कनकभूषणभूषिताङ्गम् ।

विस्मस्तकेशमरुणधरमायताक्षं कृष्णं नमामि मनसा वसुदेवसूनुम् ॥ २.१९ ॥

उस्ताङ्घ्रिनिक्वाणितकङ्कणकिङ्किणीकं मध्ये नितम्भमवलम्बितलेमसूत्रम् ।

मुक्ताकलापमुकुलीकृतकाकपक्षं वन्दामहे प्रजवरं वसुदेवभाग्यम् ॥ २.२० ॥

वृन्दवनद्रुमतलेषु गवां गणेषु वेदावसानसमयेषु य दृश्यते यत् ।

तद्गोणुनादनपरं शिषिपिञ्जल्युं ब्रह्म स्मरामि कमलेक्षणमभनीलम् ॥ २.२१ ॥

व्यत्यस्तपादमवतंसितबर्हिर्बर्हिं सायीकृतानननिवेशितवेणुरन्ध्रम् ।

तेजः परं परमकारुणिकं पुरस्तात् प्राणप्रयाणसमये मम सन्निधत्ताम् ॥ २.२२ ॥

घोषप्रघोषशमनाय मथोगुणेन मध्ये अबन्ध जननी नवनीतयोरम् ।

तद्बन्धनं त्रिजगतामुदराश्रयाणामाकेशकारणमखो नितरां अब्रूव ॥ २.२३ ॥

शैवा वयं न भलु तत्र विचारणीयं पञ्चाक्षरीजपपरा नितरां तथापि ।

येतो मदीयमतसीकुसुमावभासं स्मेराननं स्मरति गोपवधूकिशोरम् ॥ २.२४ ॥

राधा पुनातु जगद्व्युत्तदत्तचित्ता मन्थानमाकलयती दधिरिक्तपात्रे ।

तस्याः स्तनस्तबक्यञ्चललोलदृष्टिर्देवोऽपि दौडनधिया वृषभं निरुन्धन् ॥ २.२५ ॥

गोधूलिधूसरितकोमलकुन्तलाग्रं गोवर्धनोद्धरणकेलिकृतप्रयासम् ।

गोपीजनस्य कुयकुङ्कुममुद्रिताङ्गं गोविन्दमिन्दुवदनं शरणं भजामः ॥ २.२६ ॥

यद्रोमरन्ध्रपरिपूर्तिविधावदक्षा वाराडजन्मनि अब्रूवुरमी समुद्राः ।

तं नाम नाथमरविन्ददृशं यशोदा पाणिद्वयान्तरजलैः स्नपयां अब्रूव ॥ २.२७ ॥

वरमिममुपदेशमाद्रियध्वं निगमवनेषु नितान्तयारभित्रः ।
 विधिनुत भवनेषु वल्लवीनामुपनिषदर्थमुलूखले निबद्धम् ॥ २.२८ ॥
 देवकीतनयपूजनपूतः पूतनारियरारणोदकधौतः ।
 यधदं स्मृतधनञ्जयसूतः किं करिष्यति स मे यमदूतः ॥ २.२९ ॥
 भासतां भवभयैकभेषजं मानसे मम मुहुर्मुहुर्मुहुः ।
 गोपवेषमुपसेदुषस्त्वयं यापि कापि रमणीयता विभोः ॥ २.३० ॥
 कर्णलम्बितकदम्बमञ्जरी केसरारुणकपोलमण्डलम् ।
 निर्मलं निगमवागगोचरं नीलिमानभवलोकयामहे ॥ २.३१ ॥
 साधि सञ्चलितलोचनोत्पलं सामिकुञ्जलितकोमलाधरम् ।
 वेगवल्गितकराङ्गुलीमुपं वेणुनादरसिकं भजामहे ॥ २.३२ ॥
 स्थन्ने गरुडमण्डितध्वजे कुण्डिनेशतनयाधिरोपिता ।
 केनचित्रवतमालपल्लवश्यामलेन पुरुषेण नीयते ॥ २.३३ ॥
 मा यात पान्थाः पथि भीमरथ्या द्विगंजरः कोऽपि तमालनीलः ।
 विन्यस्तदस्तोऽपि नितम्बभिम्बे धूर्तस्समाकर्षति चित्तचित्तम् ॥ २.३४ ॥
 रासकीडा
 अङ्गनामङ्गनामन्तरे माधवो माधवं माधवं यान्तरेणाङ्गना ।
 छल्यमाकल्पिते मण्डले मध्यगः सञ्जगौ वेणुना देवकीनन्दनः ॥ २.३५ ॥
 केकिकेकादृतानेकपङ्कुरुलावीनलंसावलीलृधता लृधता ।
 कंसवंशाटवीदाडदावानलः सञ्जगौ वेणुना देवकीनन्दनः । २.३६ ॥
 क्वापि वीणाभिराराविणा कम्पितः क्वापि वीणाभिराकिङ्किणीनर्तितः ।
 क्वापि वीणाभिरामन्तरं गापितः सञ्जगौ वेणुना देवकीनन्दनः । २.३७ ॥
 यारुच्यन्नावलीलोचनैश्चुम्बितो गोपगोवृन्दगोपालिकावल्लभः ।
 वल्लवीवृन्दवृन्दारकः कामुकः सञ्जगौ वेणुना देवकीनन्दनः । २.३८ ॥
 मौलिमालामिलन्मत्तभृङ्गीलताभीतभीतप्रियाविल्लमालिङ्गितः ।
 अस्तगोपीकुयाभोगसम्भोवितः सञ्जगौ वेणुना देवकीनन्दनः । २.३९ ॥
 यारुच्यामीकराभासभामाविभुर्वैजयन्तीलतावासितोरःस्थलः ।
 नन्दवृन्दाने वासितामध्यगः सञ्जगौ वेणुना देवकीनन्दनः । २.४० ॥

आलिकातालिकाताललीलालयासङ्गसन्दर्शितलूलताविल्लमः ।
गोपिकागीतदत्तावधानस्स्वयं सञ्जगौ वेणुना देवकीनन्दनः ॥ २.४१ ॥

पाश्चिज्जितं समुद्धृत्य राधावरो रोपयामास लामागृहस्थाङ्गुणे ।
शीतशीते वटे यामुनीये तटे सञ्जगौ वेणुना देवकीनन्दनः ॥ २.४२ ॥

अत्रे दीर्घतरोऽयमर्जुनतरुस्तस्याग्रतो वर्तनिः
सा घोषं समुपैति तत्परिसरे देशे कलिन्दात्मजा ।
तस्यास्तीरतमालकाननतले यदं गवां यारयन्
गोपः क्रीडति दर्शयिष्यति सप्ते पन्थानमव्याहृतम् ॥ २.४३ ॥

गोधूलिधूसरितकोमलगोपवेषं गोपालबालकशतैरनुगम्यमानम् ।
सायन्तने प्रतिगृहं पशुबन्धनार्थं गच्छन्तमभ्युतशिशुं प्राणतोऽस्मि नित्यम् ॥ २.४४ ॥

निधिं लावण्यानां निभिलजगदाश्चर्यनिलयं
निजावासं भासां निरवधिकनिःश्रेयसरसम् ।
सुधाधारासारं सुकृतपरिपाकं मृगदृशां
प्रपद्ये माङ्गल्यं प्रथममधिदैवं कृतधियाम् ॥ २.४५ ॥

आताम्रपाण्डिकमलप्रणयप्रतोदमालोलडारमण्डिकुण्डललेभसूत्रम् ।
आविश्रमाम्बुकुण्डलाम्बुदनीलमव्यादाद्यं धनञ्जयरथाभरणं मखो नः ॥ २.४६ ॥
नभनियमितकण्डून् पाण्डवस्यन्दनाश्वाननुदिनमभिषिञ्च्यन्नञ्जलिरथैः पयोभिः ।
अवतु विततगात्रसोत्रनिष्क्यूतमौलिर्दशनविधृतरश्मिर्देवकीपुण्यराशिः ॥ २.४७ ॥
प्रजयुवतिसलाये यौवनोल्वासिकाये सकलशुभविलासे कुन्दमन्दारलासे ।
निवसतु मम चित्तं तत्पदायत्तवृत्तं मुनिसरसिजभानौ नन्दगोपालसूनौ ॥ २.४८ ॥

अरण्यानीमार्द्रस्मितमधुरभिम्बाधरसुधा
सरण्या संकान्तैस्सपदि मध्यन् वेणुनिन्दैः ।
धरण्या सानन्दोत्पुलकमुपगूढाङ्घ्रिकमलः
शरण्यानामाधरस जयतु शरीरी मधुरिमा ॥ २.४९ ॥

विदग्धगोपालविलासिनीनां संभोगचिह्नाङ्घ्रितसर्वगात्रम् ।
पवित्रमाम्नायगिरामगम्यं ब्रह्म प्रपद्ये नवनीतयोरम् ॥ २.५० ॥

var De's book. Numbers retained.
मुग्धां स्निग्धां मधुरमुरलीमाधुरीधीरनादैः
कारं कारं करणविवशं गोकुलव्याङ्गुलत्वम् ।

श्यामं कामं युवजनमनोमोहनं मोहनत्वं
चित्ते नित्यं निवसतु मखो वल्लवीवल्लभं नः ॥ २.५० ॥

var

अन्तर्गुडे कृष्णभवेक्ष्य योरं बद्ध्वा कवाटं जननीं गतैका ।
उल्लूभले दामनिबद्धमेनं तत्रापि दृष्ट्वा स्तिमिता बभूव ॥ २.५१ ॥

रत्नस्थले जानुयरः कुमारः सङ्कान्तमात्मीयमुभारविन्दम् ।
आदातुकाभस्तदलाभभेदाद्भिलोक्य धात्रीवदनं रुरोद ॥ २.५२ ॥

आनन्देन यशोदया समदनं गोपाङ्गनाभिश्चिरं
साशङ्कुं बलविद्विषा सकुसुमैः सिद्धैः पथि व्याकुलम् ।
सोर्ष्यं गोपकुमारकैस्सकरुणं पौरैर्जनैः सस्मितं
यो दृष्टः स पुनातु नो मुररिपुः प्रोत्क्षिप्तगोवर्धनः ॥ २.५३ ॥

उपासतामात्मविदः पुराणाः परं पुमांसं निखितं गुडायाम् ।
वयं यशोदाशिशुबाललीलाकथासुधासिन्धुषु लीलयामः ॥ २.५४ ॥

विड्केतुकामा डिल गोपकन्या मुरारिपादार्षितचित्तवृत्तिः ।
दध्यादिकं मोडवशादवोचद्गोविन्द दामोदर माधवेति ॥ २.५५ ॥

उल्लूभलं वा यमिनां मनो वा गोपाङ्गनानां कुचकुड्मलं वा ।
मुरारिनाम्नः कलभस्य नूनमालानमासीत् त्रयमेव भूमौ ॥ २.५६ ॥

करारविन्देन पदारविन्दं मुभारविन्दे विनिवेशयन्तम् ।
वटस्य पत्रस्य पुटे शयानं बालं मुकुन्दं मनसा स्मरामि ॥ २.५७ ॥

शम्भो स्वागतमास्यतामित् एतो वामेन पद्मासन
कौञ्च्यारे कुशलं सुभं सुरपते वित्तेश नो दृश्यसे ।
एत्थं स्वप्नगतस्य कैटभजितश्श्रुत्वा यशोदा गिरः
किं किं बालक जल्पसीति रथितं धूधुकृतं पातु नः ॥ २.५८ ॥

मातः किं यदुनाथ देहि यषकं किं तेन पातुं पय-
स्तन्नास्त्यधे कदास्ति वा निशि निशा का वाडन्धकारोदये ।
आभील्याक्षियुगं निशाष्युपगता देहीति मातुर्मुहु-
र्वक्षोऽंशुककर्षणोद्यतकरः कृष्णस्य पुष्पातु नः ॥ २.५९ ॥

कालिन्दीपुविनोदरेषु मुसली यावद्गतः भेलितुं

तावत्कारिकं पयः पिब उरे वर्धिष्यते ते शिष्या ।
 इत्थं बालतया प्रतारणपरः शृत्वा यशोदागिरः
 पायान्नस्वशिष्यां स्पृशन् प्रमुदितः क्षीरेऽर्धपीते हरिः ॥ २.६० ॥

कैलासे नवनीतति क्षितिरियं प्राग्जग्धमृत्वोष्टति
 क्षीरोदोऽपि निपीतदुग्धति लसत् स्मेरे प्रकुल्ले भुजे ।
 मात्राऽशुर्लघिया दृढे यकितया नष्टाऽस्मि दृष्टाः कया
 धूधू वत्सकं श्रुव श्रुव शिरमित्युक्तोऽवतारो हरिः ॥ २.६१ ॥

किञ्चित्कुञ्चितलोचनस्य पिबतः पर्यायपीतस्तनं
 सधः प्रस्नुतदुग्धबिन्दुमपरं उस्तेन सम्मार्जतः ।
 मात्रैकाऽगुलिलालितस्य युञ्जुके स्मेराननस्याधरे
 शौरैः क्षीणकणान्विता निपतिता दन्तद्युतिः पातु नः ॥ २.६२ ॥

उत्तुङ्गस्तनमण्डलोपरिलसत्प्रालम्बमुक्तामणो-
 रन्तर्भिम्बितमिन्द्रनीलनिकरच्छायानुकारिद्युतेः ।
 लज्जान्वयाजमुपेत्य नम्रवदना स्पष्टं मुरारेर्वपुः
 पश्यन्ती मुदिता मुदोऽस्तु भवतां लक्ष्मीर्विवाडोत्सवे ॥ २.६३ ॥

कृष्णेनाम्ब गतेन रन्तुमधुना मृदुलक्षिता स्वेच्छया
 तथ्यं कृष्णं कं अवेमालु मुसली मिथ्याम्ब पश्यान्ननम् ।
 व्यादेडीति विदारिते शिशुभुजे दृष्ट्वा समस्तं जगत्
 माता यस्य जगाम विस्मयपदं पायात् स नः केशवः ॥ २.६४ ॥

स्वाती सपत्नी किल तारकाणां मुक्ताङ्गलानां जननीति रोषात् ।
 सा रोडिणी नीलमसूत रत्नं कृतास्पदं गोपवधूकुशेषु ॥ २.६५ ॥

नृत्यन्तमत्यन्तविलोकनीयं कृष्णं मण्डिस्थम्भगतं भृगाक्षी ।
 निरीक्ष्य साक्षादिव कृष्णमग्रे द्विधा वितेने नवनीतमेकम् ॥ २.६६ ॥

वत्स जगृहि विभातमागतं श्रुव कृष्णं शरदां शतं शतम् ।
 इत्युदीर्य सुशिरं यशोदया दृश्यमनवदनं लज्जामडे ॥ २.६७ ॥

ओष्ठं जिघ्रन् शिशुरिति धिया युम्बितो वल्लवीभिः
 कण्ठं गृह्णन् रणितपदं गाढमालिङ्गिताङ्गः ।
 द्रोष्णा लज्जापदमभिमृशन्नङ्गमारोपितात्मा
 धूर्तस्वामी हरतु दुरितं दूरतो बालकृष्णः ॥ २.६८ ॥

अते लक्ष्मण जानकीविरहितं मां भेद्यन्त्यम्बुदा
मर्माणीव य घट्टयन्त्यलममी क्रूराः कदम्बानिलाः ।
एत्थं व्यडृतपूर्वजन्मयस्मितं यो राघया वीक्षितः
सोर्ष्यं शङ्कितया स नस्सुभयतु स्वप्रायमानो हरिः ॥ २.६६ ॥

ओष्ठं मुञ्च्य उरे भिभेमि भवता पानैर्लता पूतना
कण्ठाश्लेषममुं जलीहि दलितावालिङ्गनेनार्जुनौ ।
मा देहि हुरितं हिरण्यकशिपुर्नीतो नभैः पञ्चता-
मित्यं वारितरात्रिकेविरवताल्लक्ष्म्यापडासाद्हरिः ॥ २.७० ॥

रामो नाम भभूव हुं तदभवा सीतेति हुं तौ पितु-
र्वाया पञ्चवटीतटे विहरतस्तामाहरद्रावणः ।
निद्रार्थं जननी कथामिति उरेर्हुङ्कारतः शृण्वतः
सौमित्रे क्व धनुर्धनुर्धनुरिति व्यग्रा गिरः पातु नः ॥ २.७१ ॥

बालोऽपि शैलोद्भरणात्रपाणिर्नीलोऽपि नीरन्ध्रतमः प्रदीपः ।
धीरोऽपि राधानयनावबद्धो जारोऽपि संसारहरः कुतस्त्वम् ॥ २.७२ ॥

बालाय नीलवपुषे नवकिङ्किणीकजालाभिरामजघनाय दिग्म्भराय ।
शार्दूलदिव्यनभभूषणभूषिताय नन्दात्मजाय नवनीतमुषे नमस्ते ॥ २.७३ ॥

पाणौ पायसभक्तमाहितरसं भिन्नमुदा दक्षिणे
सव्ये शारदयन्द्रमण्डलनिभं उर्यंगवीनं दधत् ।
कण्ठे कल्पितपुण्डरीकनभमभ्युद्गमदीप्तिं वलन्
देवो दिव्यदिग्म्भरो दिशतु नस्सौभ्यं यशोदाशिशुः ॥ २.७४ ॥

किङ्किणिकिणिकिणिरभसैरङ्गाणामुवि रिङ्गाणैः सदाऽटन्तम् ।
कुङ्कुण्णुङ्कुण्णुपदयुगलं कङ्कणकरभूषणं हरिं वन्दे ॥ २.७५ ॥

सम्बाधे सुरभीणामम्भामायासयन्तमनुयान्तीम् ।
लम्बालकमवलम्बे तं बालं तनुविलग्नजम्बालम् ॥ २.७६ ॥

अञ्चितपिञ्छायूऽं सञ्चितसौजन्यवल्लवीवलयम् ।
अधरमणिनिहितवेणुं बालं गोपालमनिशमवलम्बे ॥ २.७७ ॥

प्रह्लादभागधेयं निगममहाद्रेर्गुणान्तराधेयम् ।
नरहरिपदाभिधेयं विबुधविधेयं ममानुसंधेयम् ॥ २.७८ ॥

संसारे किं सारं कंसारेश्चरणकमलपरिवसनम् ।

ज्योतिः किमन्धकारे यदन्धकारेरेनुस्मरणम् ॥ २.७९ ॥

कलशनवनीतयोरे कमलाद्दुग्धमुद्यन्त्रिकापूरे ।

विडरतु नन्दकुमारो येतो मम गोपसुन्दरीजारे ॥ २.८० ॥

कस्त्वं बाल बलानुजः किमिड ते मन्मन्दिशशङ्कया

युक्तं तन्नवनीतपात्रविवरे उस्तं किमर्थं न्यसेः ।

मातः कञ्चन वत्सकं मृगयितुं मा गा विषादं क्षणा-

दित्येवं वरवल्लवीप्रतिवयः कृष्णस्य पुष्पात्तु नः ॥ २.८१ ॥

गोपालाञ्जिरकर्मि विडरसे विप्राध्वरे लज्जसे

भूषे गोकुललुङ्गतैः स्तुतिशतैर्मौनं विधत्से विदाम् ।

दास्यं गोकुलपुंश्चलीषु कुरुषे स्वाभ्यं न दान्तात्मसु

ज्ञातं कृष्ण तवाङ्घ्रिपङ्कजयुगं प्रेमणायलं मञ्जुलम् ॥ २.८२ ॥

नमस्तस्मै यशोदाया दायदायास्तु तेजसे ।

यद्धि राधामुष्णाम्भोजं भोजं भोजं व्यवर्धत ॥ २.८३ ॥

अवताराः सन्तवन्धे सरसिजनयनस्य सर्वतोभद्राः ।

कृष्णान्धन्यः को वा प्रभवति गोगोपगोपिकामुक्त्यै ॥ २.८४ ॥

मध्ये गोकुलमण्डलं प्रतिदिशं याम्भारवोज्ज्वलिते

प्रातर्दोहमडोत्सवे नवधनश्यामं रणान्नूपुरम् ।

द्वाले बालविभूषणं कटिरणत्सक्तिङ्घ्रिणीमेभलं

कण्ठे व्याघ्रनभं य शैशवकलाकल्याणकात्स्न्यं भजे ॥ २.८५ ॥

सज्जलजलदनीलं दर्शितोदारलीलं

करतलधृतशैलं वेणुनादै रसालम् ।

प्रज्जजनकुलपालं कामिनीकेलिलोचं

कलितललितमालं नौमि गोपालबालम् ॥ २.८६ ॥

स्मितललितकपोलं स्निग्धसङ्गीतलोचं

ललितत्रिकुण्डलं यौर्ययातुर्यलीलम् ।

शतमभरिपुङ्गवलां शातकुम्भाभयेलं

कुवलयदलनीलं नौमि गोपालबालम् ॥ २.८७ ॥

मुरविनिनदलोचं मुग्धमायूरयूडं

दलितदनुज्जालं धन्यसौजन्यलीलम् ।

परछितनवलेलं पद्मसमानुकूलं

नवजलधरनीलं नौमि गोपालबालम् ॥ २.८८ ॥

सरसगुणानिकायं सख्यिदानन्दकायं

शमितसकलमायं सत्यलक्ष्मीसलायम् ।

शमदमसमुदायं शान्तसर्वान्तरायं

सुहृदयजनदायं नौमि गोपालबालम् ॥ २.८९ ॥

लक्ष्मीकलत्रं ललिताब्जनेत्रं पूर्णोद्भवङ्गं पुरुडूतमित्रम् ।

कारुण्यपात्रं कमनीयगात्रं वन्दे पवित्रं वसुदेवपुत्रम् ॥ २.९० ॥

मदमयमदमयदुःखं यमुनाभवतीर्यं वीर्यशाली यः ।

मम रतिममरतिरस्फुरतिशमनपरस्स क्रियात् कृष्णः ॥ २.९१ ॥

मौलौ मायूरवर्धं मृगमदतिलकं यारु लालाटपट्टे

कर्णद्वन्द्वे य तालीदलमतिमृदुलं मौक्तिकं नासिकायाम् ।

डारो मन्दारमालापारिमलभरिते कौस्तुभस्थोपकण्ठे

पाणौ वेणुश्च यस्य व्रजयुवतियुतः पातु पीताम्बरो नः ॥ २.९२ ॥

मुरारिणा वारिविडारकाले मृगेक्षणानां मुषितांशुकानाम् ।

करद्वयं वा कथसंलतिर्वा प्रमीलनं वा परिधानमासीत् ॥ २.९३ ॥

यासां गोपाङ्गनानां लसदसिततरालो ललीलाकटाक्षा

यन्नासा यारु मुक्तामणिरुचिनिकरव्योमगङ्गाप्रवाले ।

मीनायन्तेऽपि तासामतिरभसयलञ्चारुनीलालकान्ता

भृङ्गायन्ते यदङ्घ्रिद्वयसरसिरुडे पातु पीताम्बरो नः ॥ २.९४ ॥

यद्भोगुश्रेणिरुपस्थितसुषिरमुभोद्गीर्णनादप्रभिन्ना

ओशाक्षयस्तत्क्षणेन त्रुटितनिजपतिप्रेमबन्धा बभूवुः ॥

अस्तव्यस्तालकान्ताः स्फुरदधरकुयङ्गनाभिप्रदेशाः

कामावेशप्रकर्षप्रकटितपुलकाः पातु पीताम्बरो नः ॥ २.९५ ॥

देवक्या जठराकरे समुदितः कीतो गवां पालिना

नन्देनानकदुन्दुभेर्निजसुतापण्येन पुण्यात्मना ।

गोपालावलिमुग्धडारतरलो गोपीजनालङ्कृतिः

स्थेयान्नो वृष्टि सन्ततं सुमधुरः कोऽपीन्द्रनीलो मणिः ॥ २.९६ ॥

पीठे पीठनिषण्णबालकगले तिष्ठन् स गोपालको

यन्त्रान्तःस्थितदुग्धभाण्डमपकृष्याच्छाद्य घण्टारवम् ।

वक्त्रोपान्तकृताञ्जलिः कृतशिरःकम्पं पिबन् यः पयः

पायादागतगोपिकानयनयोर्गोण्डुषकूटारकृत् ॥ २.८७ ॥

यज्ञैरीजिमले धनं ददिमले पात्रेषु नूनं वयं

वृष्टान् भेजिमले तपश्चकृमले जन्मान्तरे दृश्वरम् ।

येनास्माकमभूदनन्यसुलभा भक्तिर्भवद्वेषिणी

याणूरद्विषि भक्तकल्मषमुषि श्रेयःपुषि श्रीजुषि ॥ २.८८ ॥

त्वयि प्रसन्ने मम किं गुणेन त्वय्यप्रसन्ने मम किं गुणेन ।

रक्ते विरक्ते य वरे वधूनां निरर्थकः कुङ्कुमपत्रभङ्गः ॥ २.८९ ॥

गायन्ति क्षणदावसानसमये सानन्दमिन्दुप्रभा

रन्धन्त्यो निजदन्तकान्तिनिवर्तैर्गोपाङ्गना गोकुले ।

मशन्त्यो दधि पाणिकङ्कुण्डलात्कारानुकारं जवाद्

व्यावल्गद्भसनाञ्जला यमनिशं पीताम्भरोऽव्यात्स नः ॥ २.९० ॥

अंसालम्बितवामकुण्डलभरं मन्दोन्नतभूलतं

किञ्चित्तुञ्चितकोमलाधरपुटं सायि प्रसारेक्षणम् ।

आलोलाङ्गुलिपल्लवैर्मुंरलिकामापूरयन्तं मुदा

मूले कल्पतरोस्त्रिभङ्गिललितं जाने जगन्मोहनम् ॥ २.९०१ ॥

मल्लैश्शैलेन्द्रकल्पः शिशुरितजनैः पुष्पयापोऽङ्गनाभि-

र्गोपैस्तु प्राकृतात्मा द्रिषि कुलिशभृता विश्वकायोऽप्रमेयः ।

कुङ्कुः कंसेन कालो भयचकितदृशा योगिभिर्धैर्यमूर्तिः

दृष्टो रङ्गावतारे हरिरमरगणानन्दकृत् पातु युष्मान् ॥ २.९०२ ॥

संविष्टो मणिविष्टरेऽङ्कतलमध्यासीनलक्ष्मीभुम्भे

कस्तूरीतिलकं मुदा विरथयन् उर्षात्कुयौ संस्पृशन् ।

अन्योन्यस्मितयन्द्रिकाडिसलयैराराधयन्मन्मथं

गोपीगोपपरीवृतो यदुपतिः पायाञ्जगन्मोहनः ॥ २.९०३ ॥

आकृष्टे वसनाञ्चले कुवलयश्यामा त्रपाधःकृता

दृष्टिः संवलिता रुचा कुययुगे स्वर्णप्रभे श्रीमति ।

बालः कश्चन यूतपल्लव एति प्रान्तस्मितास्यश्रियं

श्लिष्टंस्तामथ रुक्मिणीं नतमुष्नीं कृष्णस्स पुष्पातु नः ॥ २.९०४ ॥

उर्व्यां कोऽपि मडीधरो लघुतरो द्योर्भ्यां धृतो वीलयाम्
 तेन त्वं द्विवि भूतले य सततं गोवर्धनोद्धारकः ।
 त्वां त्रैलोक्यधरं वडामि कुययोरत्रे न तद्गण्यते
 किं वा केशव भाषणेन भङ्गना पुण्यैर्यशो लभ्यते ॥ २.१०५ ॥

सन्ध्यावन्दन भद्रमस्तु भवतो भोः स्नान तुभ्यं नमो
 भो देवाः पितरश्च तर्पणविधौ नाहं क्षमः क्षम्यताम् ।
 यत्र क्वापि निषीधे यादवकुलोत्तंसस्य कंसद्विषः
 स्मारं स्मारमघं डरामि तदहं मन्ये किमन्येन मे ॥ २.१०६ ॥

डे गोपालक डे कृपाजलनिधे डे सिन्धुकन्यापते
 डे कंसान्तक डे गजेन्द्रकरुणापारीण डे माधव ।
 डे रामानुज डे जगत्त्रयगुरो डे पुण्डरीकाक्ष मां
 डे गोपीजननाथ पालय परं जानामि न त्वां विना ॥ २.१०७ ॥

कस्तूरीतिलकं ललाटकलके वक्षःस्थले कौस्तुभं
 नासाग्रे नवमौक्तिकं करतले वेणुं करे कङ्कणम् ।
 सर्वाङ्गो हरिचन्दनं य कलयन् कण्ठे य मुक्तावलिं
 गोपस्त्रीपरिवेष्टितो विजयते गोपालयूडामणिः ॥ २.१०८ ॥

लोकानुन्मद्यन् श्रुतीर्भुञ्जयन् श्रोणीरुडान्दर्भयन्
 शैलान्विद्रवयन् मृगान्विवशयन् गोवृन्दमानन्दयन् ।
 गोपान् संभ्रमयन् मुनीन्भुङ्गुलयन् सप्तस्वरान् शृम्भयन्
 ओंकारार्थमुदीरयन् विजयते वंशीनिनादशिशोः ॥ २.१०९ ॥

॥ इति श्रीकृष्णकण्ठाभूते द्वितीयाश्वासः समाप्तः ॥

॥ तृतीयाश्वासः ॥

अस्ति स्वस्त्ययनं समस्तजगतामभ्यस्तलक्ष्मीस्तनं
 वस्तु ध्वस्तरजस्तमोभिरनिशं न्यस्तं पुरस्तादिव ।
 उस्तोदस्तगिरीन्द्रमस्तकतरुप्रस्तारविस्तारित-
 सस्तस्वस्तरुसूनसंस्तारलसत्प्रस्तावि राधास्तुतम् ॥ ३.१ ॥

राधाराधितविभ्रमाद्भुतरसं लावण्यरत्नाकरं
साधारण्यपद्यतीतसङ्गस्मेराननाम्भोरुडम् ।

आलम्बे उरिनीलगर्वगुरुतासर्वस्वनिर्वापणं
बालं वैश्विकं विमुग्धमधुरं मूर्धाभिषिक्तं मलः ॥ ३.२ ॥

करिणामलव्यगतिवैभवं भजे करुणावलम्बितकिशोरविग्रहम् ।
यमिनामनारतविहारि मानसे यमुनावनान्तरसिकं परं मलः ॥ ३.३ ॥

अतन्त्रितत्रिजगदपि व्रजाङ्गनानियन्त्रितं विपुलविलोचनाज्ञया ।
निरन्तरं मम हृदये विज्जम्भतां समन्ततः सरसतरं परं मलः ॥ ३.४ ॥

कन्दर्पप्रतिमल्लकान्तिविभवं कादम्बिनीबान्धवं
वृन्दारण्यविलासिनीव्यसनिनं वेषेण भूषामयम् ।
मन्दस्मेरमुष्णाम्बुजं मधुरिमव्यामृष्टभिम्बाधरं
वन्दे कन्दलितार्द्रयौवनवनं कैशोरकं शार्ङ्गिणः ॥ ३.५ ॥

आमुक्तमानुषममुक्तनिजानुभाव-
मारुढयौवनमगूढविदग्धलीलम् ।
आमृष्टयौवनमनष्टकिशोरभाव-
माधं मलः किमपि माद्यति मानसे मे ॥ ३.६ ॥

ते ते भावास्सकलजगदीलोभनीयप्रभावाः
नानातृष्णासुहृदि हृदि मे काममाविर्भवन्तु ।
वीणावेणुक्वणितलसितस्मेरवक्त्रारविन्दा-
त्राळं जने मधुरमपरं नन्दपुण्याम्बुराशेः ॥ ३.७ ॥

सुकृतिभिरादृते सरसवेणुनिनादसुधा-
रसलहरीविहारनिरवग्रहकर्णपुटे ।
व्रजवरसुन्दरीमुपसरोरुडसारसिके
मलसि कदा नु मज्जति मदीयमिदं हृदयम् ॥ ३.८ ॥

तृष्णातुरे येतसि जृम्भमाणं मुष्णन्मुहुर्मोहमलान्धकारम् ।
पुष्पातु नः पुण्यद्वैकसिन्धोः कृष्णस्य कारुण्यकटाक्षकैलिः ॥ ३.९ ॥

निम्बिलागममौलिलालितं पदकमलं परमस्य तेजसः ।
व्रजभुवि बभ्रुमन्महेतरां सरसकरीषविशेषरुषितम् ॥ ३.१० ॥

उदारमृदुलस्मितव्यतिकराभिरामाननं
मुदा मुडुरुदीर्घया मुनिमनोऽम्बुजम्रेडितम् ।
मदालसविलोचनप्रजवधूमुभास्वादितं
कदा नु कमलेक्षणं कमपि बालमालोक्ये ॥ ३.११ ॥

प्रजजनमद्योषिल्लोचनोच्छिष्टशेषी-
कृतमतिथपलाभ्यां लोचनभ्यामुभाभ्याम् ।
सकृदपि परिपातुं ते वयं पारयामः
कुवलयदलनीलं कान्तिपूरं कदा नु ॥ ३.१२ ॥

घोषयोषिदनुगीतथौवनं कोमलस्तनितवेषुनिस्स्वनम् ।
सारभूतमभिरामसम्पदां धाम तामरसलोचनं भजे ॥ ३.१३ ॥

लीलया ललितयावलम्बितं मूलगोडमिव मूर्तिसम्पदाम् ।
नीलनीरदविकासविभ्रमं बालमेव वयमाद्रियामडे ॥ ३.१४ ॥

वन्दे मुरारेश्वरपारविन्दद्वन्द्वं ध्यादृशितशैशवस्य ।
वन्दारुवृन्दारकवृन्दमौलिमन्दारमालाविनिमर्दभीरु ॥ ३.१५ ॥

यस्मिन् नृत्यति यस्य शोभरभरैः कौञ्चद्विषश्चन्द्रकी
यस्मिन् दृष्यति यस्य घोषसुरभिं जिघ्रन् वृषो धूर्जटेः ।
यस्मिन् सज्जति यस्य विभ्रमगतिं वाञ्छन् उरेस्सिन्धुर-
स्तद्वन्द्यावनकल्पकद्रुमवनं तं वा किशोरं भजे ॥ ३.१६ ॥

अरुणाधरामृतविशेषितस्मितं वरुणालयानुगतवर्णवैभवम् ।
तरुणारविन्ददलदीर्घलोचनं करुणामयं कमपि बालमाश्रये ॥ ३.१७ ॥

लावण्यवीचीरयिताङ्गभूषां भूषापदारोपितपुण्यबर्जाम् ।
कारुण्यधारालकटाक्षमालां बालां भजे वल्लववशलक्ष्मीम् ॥ ३.१८ ॥

मधुरैकरसं वपुर्विभोर्मधुरावीथियरं भजामडे ।
नगरीमृगशाबलोचनानां नयनेन्दीवस्वर्षवर्षितम् ॥ ३.१९ ॥

पर्याकुलेन नयनान्तविजृम्भितेन वङ्ग्रेण कोमलदरस्मितविभ्रमेण ।
मद्ग्रेण मञ्जुलतरेण य जल्पितेन नन्दस्य उन्त तनयो हृद्यं धुनोति ॥ ३.२० ॥

कन्दर्पकण्डूलकटाक्षवन्दीरिन्दीवराक्षीरभिलाषमाणान् ।
मन्दस्मिताधारमुणारविन्दान् वन्दामडे वल्लवधूर्तपादान् ॥ ३.२१ ॥

लीलाटोपकटाक्षनिर्भरपरिष्वङ्गप्रसङ्गाधिक-

प्रीते गीतिविभङ्गसङ्गरलसद्देशुप्रणामृते ।

राधालोचनलालितस्य ललितस्मेरे मुरारेर्मुदा

माधुर्यैकरसे मुञ्जेन्दुकमले मग्नं मदीयं मनः ॥ ३.२२ ॥

शरणागतव्रजपञ्जरे शरणे शार्ङ्गधरस्य वैभवे ।

कृपया धृतगोपविग्रहे डियदन्यभृगयामहे वयम् ॥ ३.२३ ॥

जगत्त्रयैकान्तमनोझाम्भुमिथेतस्यजस्रं मम सन्निधत्ताम् ।

रामासमास्वादितसौकुमार्यं राधास्तनाभोगरसझामोजः ॥ ३.२४ ॥

वयमेते विश्वसिमः करुणाकर कृष्ण किंवदन्तीम् ।

अपि य विभो तव ललिते यपलतरा मतिरियं भाल्ये ॥ ३.२५ ॥

वत्सपालथरः कोऽपि वत्सः श्रीवत्सलाञ्छनः ।

उत्सवाय कदा भावीत्युत्सुके मम लोचने ॥ ३.२६ ॥

मधुरिमभरिते मनोभिरामे मृदुलतरस्मितमुद्रिताननेन्दौ ।

त्रिभुवननयनैकलोभनीये मलसि वयं व्रजभाजि लालसाः स्मः ॥ ३.२७ ॥

भुभारविन्दे मकरन्दभिन्दुनिष्यन्दलीलामुरलीनिनादे ।

व्रजङ्गनापाङ्गतरङ्गामृङ्गसंग्रामभूमौ तव लालसाः स्मः ॥ ३.२८ ॥

आताम्रायतलोचनंशुलडरीलीलासुधायायितैः

गीताभ्रेडितदिव्यकेलिभरितैः स्फूर्तं व्रजस्त्रीजनैः ।

स्वेदाग्निःकण्ठभूषितेन किमपि स्मेरेण वङ्गरेन्दुना

पादाग्निभोजमृदुप्रयारसुभगं पश्यामि दृश्यं मलः ॥ ३.२९ ॥

पाणौ वेणुः प्रकृतिसुकुमाराकृतौ भाल्यलक्ष्मीः

पार्श्वे भालाः प्राणयसरसालोकितापाङ्गलीलाः ।

मौलौ बर्द्धं मधुरवदनाग्निरोरुहे मौग्ध्यमुद्रे-

त्यार्द्राकारं किमपि कितवं जयोतिरन्वेषयामः ॥ ३.३० ॥

आरुढवेणुतरुणाधरविभ्रमेण माधुर्यशालिवदनाग्निभुजमुद्गडन्ती ।

आलोक्यतां किमनया वनदेवता वः कैशोरके वयसि कापि य कान्तिचष्टिः ॥ ३.३१ ॥

अनन्यसाधारणकान्तिकान्तमाकान्तगोपीनयनारविन्दम् ।

पुंसः पुराणस्य नवं विलासं पुण्येन पूर्णं विलोकयिष्ये ॥ ३.३२ ॥

साष्टाङ्गपातमभिवन्ध समस्तभावैः सर्वान् सुन्दरनिकरानिदमेव याये ।
मन्दस्मितार्द्रमधुराननयन्द्रभिम्बे नन्दस्य पुण्यनियथे मम भक्तिरस्तु ॥ 3.33 ॥

ओषु प्रवाडेषु स ओव मन्ये क्षणोऽपि गण्यः पुरुषायुषेषु ।
आस्वाधते यत्र कथापि भक्त्या नीलस्य बालस्य निजं यरित्रम् ॥ 3.34 ॥

निसर्गसरसाधरं निजद्यार्द्रदिव्येक्षणं
मनोऽभुम्पपङ्कुजं मधुरसार्द्रमन्दस्मितम् ।
रसज्ञादृष्टयास्पदं रमितवल्लवीलोक्यनं
पुनःपुनरुपास्महे भुवनलोभनीयं मङ्गः ॥ 3.35 ॥

स कोऽपि बालस्सरसीरुढाक्षः सा य प्रजस्त्रीजनपादधूलिः ।
मुहुस्तदेतद्युगलं मदीये मोमुज्यमानोऽपि मनस्युद्वेत्तु ॥ 3.36 ॥

मधि प्रयाणाभिमुभे य वल्लवीस्तनद्वयीदुर्ललितस्स बालकः ।
शनैश्शनैः श्रावितवेणुनिस्वनो विलासवेषेण पुरः प्रतीयताम् ॥ 3.37 ॥

अतिभूमिभूमिमेव वा वयसां वासितवल्लवीस्तनम् ।
मनसामपरं रसायनं मधुराद्वैतमुपास्महे मङ्गः ॥ 3.38 ॥

जननान्तरेऽपि जगदेकमण्डने कमनीयधाम्नि कमलायतेक्षणो ।
प्रजसुन्दरीजनविलोक्यनामृते यपवानि सन्तु सकलेन्द्रियाणि मे ॥ 3.39 ॥

मुनिश्रेणीवन्धं मदभरलसद्गल्लववधू-
स्तनश्रेणीभिम्बस्तिमितनयनाम्भोजसुभगम् ।

पुनः श्लाघाभूमिं पुलकितगिरां नैगमगिरां
धनश्यामं वन्दे किमपि कमनीयाकृति मङ्गः ॥ 3.40 ॥

अनुयुम्भतामविचलेन येतसा मनुजाकृतेर्भधुरिमश्रियं विभोः ।
अयि देव कृष्ण दयितेति जल्पतामपि नो भवेयुरपि नाम तादृशः ॥ 3.41 ॥

किशोरवेषेण कृशोदरीदृशां विशेषदृश्येन विशाललोक्यनम् ।
यशोदया लब्धयशोनवाम्बुधेर्निशामये नीलनिशाकरं कदा ॥ 3.42 ॥

प्रकृतिरवतु नो विलासलक्ष्याः प्रकृतिजडं प्रणतापराधवीथ्याम् ।
सुकृतिदृत्तपदं किशोरभावे सुकृतिमनः प्रणिधानपात्रभोजः ॥ 3.43 ॥

अपहसितसुधामदावलेपैरतिसुमनोडरमार्द्रमन्दलासैः ।
प्रजयुवतिविलोक्यनावलेख्यं रमयतु धाम रमावरोधनं नः ॥ 3.44 ॥

अङ्कुरितस्मेरदशाविशेषैरश्रान्तलघुर्षाभूतवर्षमक्षणां ।
संकीडतां येतसि गोपकन्याधनस्तनस्वस्त्यथनं मढो नः ॥ ३.४५ ॥

मृगमदपङ्कसङ्कुरविशेषितवन्यमढा-
गिरितटगाडुगैरिक्कधनद्रवविद्रुमितम् ।
अञ्जितभुजान्तरं भजत डे प्रजगोपवधू-
स्तनकलशस्थलीधुसृणामर्दनकईमितम् ॥ ३.४६ ॥

आमूलपल्लवितलीलमपाङ्गजालैरासिञ्च्यती भुवनमादृतगोपवेषा ।
बालाकृतिर्मृदुलमुग्धभुम्भेन्दुभिम्बा माधुर्यसिद्धिरवतान्मधुविद्विषो नः ॥ ३.४७ ॥

विराणन् मणिनूपुरं प्रजे यराराभ्भोजमुपास्वव शाङ्गिणः ।
सरसे सरसि श्रियाश्रितं कमलं वा कललंसनादितम् ॥ ३.४८ ॥

शरारामशरारानां शारदाभ्भोजनेत्रं
निरवधिमधुरिमणा नीलवेषेण रम्यम् ।
स्मरशरपरतन्त्रस्मेरनेत्राभ्भुजामि-
र्प्रजयुवतिभिरव्याद् भ्रम संवेष्टितं नः ॥ ३.४९ ॥

सुव्यक्तकान्तिभरसौरभदिव्यगात्र-
मव्यक्तयौवनपरीतकिशोरभावम् ।
गव्यानुपालनविधावनुशिष्टमव्या-
दव्याज्जरम्यमभिलेख्यरवैभवं नः ॥ ३.५० ॥

अनुगतममरीणाम्भरालम्बिनीनां
नयनमधुरिमश्रीनर्मनिर्माणसीम्राम् ।
प्रजयुवतिविलासव्यापृतापाङ्गमव्यात्
त्रिभुवनसुकुमारं देवकैशोरकं नः ॥ ३.५१ ॥

आपादमायूडमतिप्रसक्तैरापीयमाना यमिनां मनोभिः ।
गोपीजनज्ञातरसाडवतान्नो गोपलभूपालकुमारमूर्तिः ॥ ३.५२ ॥

दृष्टया वृन्दावनमृगदृशां विप्रयोगाकुलानां
प्रत्यासन्नं प्रणययपलापाङ्गवीथीतरङ्गैः ।
लक्ष्मीलीलाकुवलयदलश्यामलं धाम कामान्
पुष्पीयात्रः पुलकमुकुलाभोगभूषाविशेषम् ॥ ३.५३ ॥

जयति गुडशिभीन्द्रपिञ्जमौलिः सुरगिरिगैरिक्ककल्पिताङ्गरागः ।

सुरयुवतिविकीर्णसूनवर्षस्नपितविभूषितकुन्तलः कुमारः ॥ ३.५४ ॥

मधुरमन्दशुचिस्मितमञ्जुलं वदनपङ्कजमङ्गजवेल्लितम् ।

विजयतां प्रजबालवधूजनस्तनतटीविलुठन्नयनं विभोः ॥ ३.५५ ॥

अलसविलसन्मुग्धस्निग्धस्मितं प्रजसुन्दरी-

मदनकदनस्विन्नं धन्यं मडद्गदनाम्बुजम् ।

तरुणामरुणजयोत्सनाकात्स्न्या स्मितस्नपिताधरं

जयति विजयश्रेणीमेणीदृशां मदनन्मडः ॥ ३.५६ ॥

राधाकेलिकटाक्षवीक्षितमडावक्षःस्थलीमण्डना

जुयासुः पुलकाङ्कुरास्त्रिभुवनास्वादीयसस्तेजसः ।

क्रीडान्तप्रतिसुमदुग्धतनयामुग्धावबोधक्षण-

त्रासाडुढदृढोपगूढनमडासाम्राज्यसान्द्रश्रियः ॥ ३.५७ ॥

स्मितस्नुतसुधाधरा मधशिषिभ्रिडबर्डाङ्किता

विशालनयनाम्बुजा प्रजविलासिनीवासिताः ।

मनोझामुष्पङ्कजा मधुरवेणुनादद्रवा

जयन्ति मम येतसश्चिरमुपासिता वासनाः ॥ ३.५८ ॥

जुयादसौ शिषिशिषिभ्रिडकृतावतंसा

सांसिद्धिकी सरसकान्तिसुधासमृद्धिः ।

यद्धिन्दुलेशकण्ठीकापरिणामभाग्यात्

सौभाग्यसीमपदमञ्चति पञ्चबाणः ॥ ३.५९ ॥

आयामेन दृशोर्विशालतरयोरक्षय्यमार्द्रस्मित-

च्छायाधर्षितशारद्रेन्दुललितं यापत्यमात्रं शिशोः ।

आयासानपराण्विधूय रसिकैरास्वाधमानं मुहु-

र्जुयाद्दुन्मदवल्लवीकुचभराधारं किशोरं मडः ॥ ३.६० ॥

स्कन्धावारसदो प्रजः कतिपये गोपास्सडायादयः

स्कन्धालम्बिनि वत्सदाम्नि धनदा गोपाङ्गनाः स्वाङ्गनाः ।

शृङ्गारा गिरिगैरिकं शिव शिव श्रीमन्ति बर्डाणि य

शृङ्गग्राहिकया तथापि तदिदं प्राडुस्त्रिलोकेभ्रमम् ॥ ३.६१ ॥

श्रीमद्भर्त्सिशिषिभ्रिडमण्डनजुषे श्यामाभिरामत्विषे

लावण्यैकरसावसिक्तवपुषे लक्ष्मीसरःप्रावृषे ।

लीलाकृष्टरसज्ञधर्ममनसे लीलामृतस्रोतसे

के वा न स्पृहयन्ति हन्त मलसे गोपीजनप्रेयसे ॥ ३.६२ ॥

आपाटलाधरमधीरविलोलनेत्र-

मामोदनिर्भरितमद्भुतकान्तिपूरम् ।

आविस्मितामृतमनुस्मृतिलोभनीय-

मामुद्रिताननमळो मधुरं मुरारेः ॥ ३.६३ ॥

जगृह्णि जगृह्णि येतश्चिराय चरितार्थाय भवतः ।

अनुभूयतामिदमिदं पुरः स्थितं पूर्णनिर्वाणम् ॥ ३.६४ ॥

चरणयोररुणं करुणार्द्रयोः कथमरे अडुलं विपुलं दृशोः ।

वपुषि भञ्जुलमञ्जनमेयके वयसि बालमळो मधुरं मलः ॥ ३.६५ ॥

मालाबर्धमनोऽङ्कुन्तलभरां वन्यप्रसूनोक्षितां

शैलेयद्रवकूमथित्रतिलकां शश्वन्मनोडारिणीम्

लीलावेणुरवामृतैकरसिकां लावण्यलक्ष्मीभयी

बालां बालतमालनीलवपुषं वन्दे परां देवताम् ॥ ३.६६ ॥

गुरु मृदुपदे गूढं गुह्यं धनं जघनस्तले

नलिनमुदरे दीर्घं आह्नोर्विशालमुरस्थले ।

मधुरमधरे मुग्धं वक्त्रे विलासि विलोचने

अडु कथमरे वन्यं वेषे मनोऽज्ञमळो मलः ॥ ३.६७ ॥

जिडानं जिडानं सुजानेन मौग्ध्यं दुडानं दुडानं सुधां वेणुनादैः ।

लिडानं लिडानं सुधीर्घैरपाङ्गैर्मडानन्दसर्वस्वमेतन्नमस्तात् ॥ ३.६८ ॥

लसद्बर्हापीडं ललितललितस्मेरवदनं

भ्रमत्कीडापाङ्गं प्रणतजनतानिर्वृत्तिपदम् ।

नवाम्भोदश्यामं निजमधुरिमाभोगभरितं

परं देवं वन्दे परिमिलितकैशोरकरसम् ॥ ३.६९ ॥

सारस्यसामग्र्यमिवाननेन माधुर्यथातुर्यमिव स्मितेन ।

कारुण्यतारुण्यमिवेक्षितेन चापल्यसाङ्गल्यमिदं दृशोर्मे ॥ ३.७० ॥

यत्र वा तत्र वा देव यद्वि विश्वसिमस्त्वयि ।

निर्वाणमपि दुर्वारमर्वायानानि डिं पुनः ॥ ३.७१ ॥

रागान्धगोपीजनवन्दिताभ्यां योगीन्द्रभृङ्गेन्द्रनिषेविताभ्याम् ।

आताम्रपङ्केरुडविभ्रमाभ्यां स्वामिन् पदाभ्यामयमञ्जलिस्ते ॥ ३.७२ ॥

अर्धानुवापापान्प्रजसुन्दरीषामकृत्रिमाषाञ्च सरस्वतीनाम् ।

आर्द्राशयेन श्रवणाञ्चलेन संभावयन्तं तरुणं गृणीमः ॥ ३.७३ ॥

मनसि मम सन्निधत्तां मधुरमुखा मन्थरापाङ्गा ।

करकलितललितवंशा कापि किशोरी कृपा लडरी ॥ ३.७४ ॥

रक्षन्तु नः शिक्षितपाशुपाल्या बाल्यावृता बर्द्धिशिष्यावतंसः ।

प्राणप्रियाः प्रस्तुतवेणुगीताः शीता दृशोः शीतलगोपकन्याः ॥ ३.७५ ॥

स्मितस्तभकिताधरं शिशिरवेणुनादामृतं

मुहुस्ततरललोचनं मदकटाक्षमालाकुलम् ।

उरस्थलविलीनया कमलया समालिङ्गितं

भुवस्तलमुपागतं भुवनदैवतं पातु नः ॥ ३.७६ ॥

नयनाम्बुजे भ्रजत कामदुग्धं लृद्याम्बुजे किमपि कारुणिकम् ।

यरषाम्बुजे मुनिकुलैकधनं वदनाम्बुजे प्रजवधूविभवम् ॥ ३.७७ ॥

निर्वासनं छन्त रसान्तराणां निर्वाणसाम्राज्यमिवावतीर्णम् ।

अव्याजमाधुर्यमडानिधानमव्याङ्प्रजानामधिदैवतं नः ॥ ३.७८ ॥

गोपीनामभिमतगीतवेषडर्षादापीनस्तनभरनिर्भरोपगूढम् ।

केलीनामवतु रसैरुपास्थमानं कालिन्दीपुलिनथरं परं मडो नः ॥ ३.७९ ॥

भेलतां मनसि भेयराङ्गनामाननीयमृदुवेणुनिस्वनैः ।

कान्ते किमपि नः कृपास्पदं कालमेघकलडोद्धतं मडः ॥ ३.८० ॥

ओषीशाबविलोचनाभिरलसश्रोणीभरप्रौढिभि-

र्वेणीभूतरसकमाभिरभितश्रेणीकृताभिवृतः ।

पाणी द्वौ य विनोदयन् रतिपतेस्तूणीशयैस्सायकै-

र्वाणीनामपदं परं प्रजजनक्षोणीपतिः पातु नः ॥ ३.८१ ॥

कालिन्दीपुलिने तमालनिभिऽच्छाये पुरःसंयरत्

तोये तोयजपत्रपात्रनिहितं दध्यन्नमश्राति यः ।

वामे पाणितले निधाय मधुरं वेणुं विषाणं कटि-

प्रान्ते गाश्च विलोकयन् प्रतिकलं तं बालमालोक्ये ॥ ३.८२ ॥

यद्गोपीवदनेन्दुमण्डनमभूत् कस्तूरिकापत्रकं

यल्लक्ष्मीकुयशातकुंभकलशव्याडोशमिन्दीवरम् ।
यन्निर्वाणनिधानसाधनविधौ सिद्धाञ्जनं योगिनां
तत्रः श्यामलमाविरस्तु लृष्टये कृष्णाम्बिधानं मधः ॥ ३.८३ ।

कुल्लेन्दीवरकान्तिमिन्दुवदनं भर्षावतंसप्रियं
श्रीवत्साङ्गमुदारकौस्तुभधरं पीताम्बरं सुन्दरम् ।
गोपीनां नयनोत्पलार्चिततनुं गोगोपसङ्घावृतं
गोविन्दं कलवेणुनादनिरतं दिव्याङ्गलभूषं भजे ॥ ३.८४ ॥

यन्नाभीसरसीरुडान्तरपुटे भृङ्गायमानो विधि-
र्यद्भक्षः कमलाविलाससदनं यय्यक्षुषी येन्द्रिनौ ।
यत्पादाब्जविनिःसृता सुरनदी शंभोः शिरोभूषणं
यन्नामस्मरणं धुनोति दृशितं पायात् स नः केशवः ॥ ३.८५ ॥

रक्षन्तु त्वामसितजलजैरञ्जलिः पादमूले
मीना नाभीसरसि लृष्टये मारबाणाः मुरारेः ।
डाराः कण्ठे हरिमणिमया वङ्गत्रपमे द्विरेङ्काः
पिञ्छायूडाश्रिकुरनियये घोषयोषित्कटाक्षाः ॥ ३.८६ ॥

दधिमथननिनादैस्त्यक्तनिद्रः प्रभाते
निभृतपदमगारं वल्लवीनां प्रविष्टः ।
मुभकमलसमीरैराशु निर्वाप्य दीपान्
कभलितनवनीतः पातु गोपालबालः ॥ ३.८७ ॥

प्रातः स्मरामि दधिघोषविनीतनिद्रं
निद्रावसानरमणीयमुभारविन्दम् ।
लृथानवधवपुषं नयनाभिराम-
मुन्निद्रप्रभनयनं नवनीतयोरम् ॥ ३.८८ ॥

कुल्लल्लकवतंसकोल्लसद्गल्लमागमगवीगवेषितम् ।
वल्लवीश्रिकुरवासिताङ्गुलीपल्लवं कमपि वल्लवं भजे ॥ ३.८९ ॥
स्तेयं उरेर्हरति यन्नवनीतयौर्यं जारत्वमस्य गुरुतल्पकृतापराधम् ।
उत्यां दशाननउतिर्मधुपानदोषं यत्पूतनास्तनपयः स पुनातु कृष्णः ॥ ३.९० ॥

मार मा वस मदीयमानसे माधवैकनिलये यदृश्यथा ।
श्रीरमापतिरिडागमेदसौ कः सडेत निजवेश्मलङ्घनम् ॥ ३.९१ ॥

आकुञ्चितं जनु करं य वामं न्यस्य क्षितौ दक्षिणोदस्तपद्मे ।
आलोक्यन्तं नवनीतपद्मं बालं मुकुन्दं मनसा स्मरामि ॥ ३.८२ ॥

जनुभ्यामभिधावन्तं पाणिभ्यामतिसुन्दरम् ।
सुकुन्तलालकं बालं गोपालं चिन्तयेदुषः ॥ ३.८३ ॥

विधाय कोदण्डशरौ मुहूर्तं गृहाण पाणौ मणियारुवेणुम् ।
मायूरबर्धं य निजोत्तमाङ्गे सीतापते त्वां प्रणमामि पश्चात् ॥ ३.८४ ॥

अयं क्षीराम्बोधेः पतिरिति गवां पालक इति
श्रितोऽस्माभिः क्षीरोपनयनधिया गोपतनयः ।
अनेन प्रत्युद्धो व्यरयि सततं येन जननी-
स्तनाद्यध्यस्माकं सकृदपि पयो दुर्लभमभूत् ॥ ३.८५ ॥

उस्तमाक्षिप्य यातोऽसि बलात्कृष्ण किमद्भुतम् ।
दृष्टयाद्यदि निर्यासि पौरुषं गणयामि ते ॥ ३.८६ ॥

तमसि रविरिवोद्यन्मज्जतामम्बुराशौ
प्लव एव तृषितानां स्वाद्युवर्षीव मेघः ।
निधिरिव विधनानां दीर्घतीव्रामथानां
भिषगिव कुशलं नो दातुमायातु शौरिः ॥ ३.८७ ॥

कोदण्डं मसृणं सुगन्धि विशिषं यकाञ्जपाशाङ्कुशं
उभौ वेणुलतां करैश्च दधतं सिन्दूरपुञ्जारुणम् ।
कन्दर्पाधिकसुन्दरं स्मितमुषं गोपाङ्गनावेष्टितं
गोपालं सततं भजामि वरदं त्रैलोक्यरक्षामणिम् ॥ ३.८८ ॥

सायङ्काले वनान्ते कुसुमितसमये सैकते यन्त्रिकायां
त्रैलोक्याकर्षणाङ्गं सुरनरगणिकामोडनापाङ्गमूर्तिम् ।
सेव्यं शङ्कारभावैर्नवरसभरितैर्गोपकन्यासलस्रै-
र्वन्देऽहं रासकेलीरतमतिसुभगं वश्यगोपालकृष्णम् ॥ ३.८९ ॥

कदम्बमूले क्रीडन्तं वृन्दावननिवेशितम् ।
पद्मासनस्थितं वन्दे वेणुं गायन्तमभ्युतम् ॥ ३.९० ॥

बालं नीलाम्बुदाभं नवमणिविलसत् किङ्किणीजालभङ्ग-
श्रोणीजङ्घान्तयुग्मं विपुलरुचनम्प्रोल्लसत्कण्ठभूषम् ।
कुल्लाम्बोजामवकुत्रं उतशकटमरुत् पूतनाद्यं प्रसन्नं

गोविन्दं वन्दितेन्द्राद्यमरवरमञ्जं पूजयेद्भासराद्यौ ॥ ३.१०१ ॥

वन्द्यं देवैर्मुकुन्दं विकसितकुरुविन्दामिन्दीवराक्षं
गोगोपीवृन्दवीतं जितस्त्रिपुनिवहं कुन्दमन्दारलासम् ।
नीलग्रीवाग्रपिञ्छाकलनसुविलसत्कुन्तलं भानुमन्तं
देवं पीताम्बराढ्यं जप जप दिनशो मध्यमाह्ने रमायै ॥ ३.१०२ ॥

यकान्तध्वस्तवैरिप्रजमजितमपास्तावनीभारमाद्यै-
रावीतं नारदाद्यैर्भुनिभिरभिनुतं तत्त्वनिर्णीतिहेतोः ।
सायाह्ने निर्मलाङ्गं निरुपमरुचिरं चिन्तयेन्नीलभासं
रात्रौ विश्वोदयस्थित्यपलरारापदं मुक्तिदं वासुदेवम् ॥ ३.१०३ ॥

कोट्यङ्गमैक्षवमभ्यङ्गमिषुं च पौषं
यकाल्पपाशसृष्टिङ्गाञ्चनवंशनालम् ।
विभ्राणामष्टविधबाहुभिर्द्वर्कवर्णं
ध्यायेद्भृङ्गिं मदनगोपविलासवेषम् ॥ ३.१०४ ॥

अङ्गुल्याः कः क्वाटे प्रहरति कुटिले माधवः किं वसन्तो
नो यकी किं कुलावो न छि धरणिधरः किं द्विजिह्वः कृष्णीन्द्रः ।
नाडं घोराडिमर्दी किमसि भगपतिर्नो हरिः किं कपीन्द्रः
एत्येवं गोपकन्याप्रतिवचनजितः पातु वञ्चकपाणिः ॥ ३.१०५ ॥

राधामोहनमन्दिराद्युपगतश्चन्द्रावलीमूशिवान्
राधे क्षेममयेऽस्ति तस्य वचनं श्रुत्वाऽऽल यन्द्रावली ।
कंस क्षेममये विमुग्धदुदये कंसः क्व दृष्टस्त्वया
राधा क्वेति विलज्जितो नतमुष्णः स्मेरो हरिः पातु वः ॥ ३.१०६ ॥

या प्रीतिर्विदुरार्पिते मुररिपो कुन्त्यर्पिते यादृशी
या गोवर्धनमूर्ध्नि या य पृथुके स्तन्ये यशोदार्पिते ।
भारद्वाजसमर्पिते शबरिकादत्तेऽधरे योषितां
या प्रीतिर्भुनिपत्त्रिभक्तिरचितेऽध्यत्रापि तां तां कुरु ॥ ३.१०७ ॥

कृष्णानुस्मरणादेव पापसङ्घातपञ्चरः ।
शतधा मोघमायाति गिरिर्वज्रहतो यथा ॥ ३.१०८ ॥

यस्यात्मभूतस्य गुरोः प्रसादादलं विमुक्तोऽस्मि शरीरबन्धात् ।
सर्वोपदेष्टुः पुरुषोत्तमस्य तस्याङ्घ्रिपद्मं प्रणतोऽस्मि नित्यम् ॥ ३.१०९ ॥

॥ ઇતિ શ્રીકૃષ્ણકર્ણમૃતે તૃતીયાશ્વાસઃ સમાપ્તઃ ॥

॥ ઇતિ શ્રીકૃષ્ણકર્ણમૃતં સમાપ્તમ્ ॥

Poet Bilwamangala (Leelashuka) lived during 1220-1300 AD. In the early days, he was very mu involved in a dasi by name Chintamani; once she told him that if he diverted even one percent of the attention he gave to her to Lord Krishna, he would attain salvation. This statement changed him completely, he became an ardent devotee of Lord Krishna, and obtained mukti throu his Guru Somagiri. He composed shrI Krishnakarnamrtam, beginning wi the words ‘Chintamanirjayati.’

It contains three AshvAsas (chapters), and a total of 328 shlokas, (wi the addition of the extra shlokas, the number of shlokas will be: $112+109+112=333$) ea one depicting an incident in the story of Krishna. The poem is full of literary beauties, and tongue-twisting alliterations, and many of the shlokas are well-known.

There is another version in the South. Fed up wi his relations wi the dasi, his wife makes him promise in front of the Lord that hencefor he will not tou another woman. In front of the Lord, he promisesd ‘Henceforth, I will not tou any woman’ and immediately left his wife and home and became a Krishna devotee.)

Notes :

AshvAsa 1 : In the book edited by Sri Sushil Kumar De

(Bengal version), there are 112 slokas in the 1st AshvAsa.

shloka No.100 (mandAramUle) in this version has been omitted.

3 extra slokas have been included in De's book as under:

१ डिमिदमधरवीथीकूमवंशीनिनादं

किरति नयनयोर्नः कामपि प्रेमधाराम् ।

तदिदममरवीथीदुर्लभं वल्लभं नः

त्रिभुवनकमनीयं दैवतं श्रुवितं च ॥ - as shloka 72

२ धन्यानां सरसानुलापसरणीसौरभ्यमभ्यस्यतां

कर्णानां विवरेषु कामपि सुधावृष्टिं दृढानं मुहुः ।

वन्ध्यानां सुदृशां मनोनयनयोर्मग्नस्य देवस्य नः

कर्णानां वयसां विजृम्भितमखो कृष्णस्य कर्णामृतम् ॥ - as shloka 111

३ अनुग्रहद्विगुणविशाललोचनैरनुस्मरन् मृदुमुरलीरवामृतैः ।

यतो यतः प्रसरति मे विलोचनं ततस्ततः स्फुरतु तवैव

वैभवम् ॥ - as sloka 112

The resultant AshvAsa will have 112 slokas.

AshsvAsa 2 : 1 : In the book edited by Sri Sushil Kumar De

(Bengal version), there are 110 slokas in the 2nd AshvAsa.

The extra shloka in the book is as under:

मुग्धां स्निग्धां मधुरमुरलीमाधुरीधीर-नादैः

कारं कारं करणविवशं गोकुलव्याकुलत्वम् ।

श्यामं कामं युवजनमनोमोहनं मोहनत्वं

शित्ते नित्यं निवसतुमखो वल्लवी-वल्लभं नः ॥ included as shloka 50.

AshvAsa 3: Doubtful portions are in shlokas 25, 59 and 73 above.

shrIkRiShNakarNAmRitam

pdf was typeset on December 17, 2022

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

